

GAZETA TRANSILVANIEI

Director :
GAVRIL POP

Intemeiată la 1838 de GHEORGHE BARIȚ

Apare de două ori pe săptămână

Redacția:
Brașov, Str. Regele Carol I. Nr. 56—58.
Telefon: 2440.
Administrația: Calea Victoriei 35.
Telefon: 2226.

Destinul presei ardelenene

de Gavril Pop

Infrigurarea în care se trăiește azi a lungă cu desăvârșire preocupările mari. Jumea ancorându-și existența de actualitate. Totul pare inutil, iar cultul trecutului pare a fi mai mult un apanaj al vremurilor cumpănite. Intre altarele de olinioară și azi s'a așezat marele și actualul războiu, despăcând în două amintirea zilelor în cari mânătorii condeului încreștau cu vârf de foc slova răsvrătirii, pe unii apăsându-i sub piatra grea a uitării, iar pe alții, cei ce mai trăiesc, lăsându-i să-și depene în neactivitate, trecutul închinat luptei naționale.

Prezentul, cu apăsarea lui, cu indoelile și necunoscutul lui, copleșesc în așa măsură sufletul, încât ne rup legăturile cu trecutul, făcând să se uite până și faptele mari ce au săpat brazdă adâncă în istorie.

„S'ar părea că nu mai știm, pentru moment, cine-am fost și de unde-am pornit la drum, căci stăpâniți de ritmul agitat al momentului, am pierdut acel sentiment normal de continuitate organică, aceea senzație binefăcătoare, care te fortifică, fiindcă îți desvelește rădăcinile și-ți dă impresia că ești o verigă într'un lanț de evoluție”.

Opriri o clipă în loc viața ce aleargă tumultuoasă aproape fără control și aruncă privirile înapoi spre Ardealul de dinainte de războiu, în care s'a plămădit cea mai frumoasă pagină din câte s'au scris vreodată. Căutați publicațiile care au fost cândva fala scrisului zilnic, iar în redacțiile lor mânătorii celor mai aleși mânători ai condeului.

Nu veți mai afla decât aducerile aminte, care cercetează aceste altare sfinte tot mai rar, ca niște biete rude sărace”...

*

Dacă se va încumeta cineva să scrie o carte despre istoria presei ardelenene, va trebui să o împartă în trei capitole mari:

1. Partea eroică, — de dinainte de războiu, — care să cuprindă luptele epopeice și suferințele îndurate de scriitorii pentru apărarea sfințelor drepturi strămoșești, greu apăsate de jugul străin;

2. Partea umilirei presei, — a celor dintâi ani de după războiu, — în care presa a slujit la altare de idoli, stropind cu noroiu toga purtată cu vrednicie de precursorii gazetăriei;

3. Capitolul acelei presei care a încercat să ducă mai departe făclia precursorilor și să clădească din nou altarele dărâmate, fără a isbuti.

Acesteia din urmă îi sunt destinate rândurile de față, scrise în dorința sinceră de a atrage luarea aminte a celor ce mai cred că închinarea la vechile altare înalță sufletul și ofește conștiințele pentru ziua desrobirii ce va să vie.

*

Înainte de războiul mondial, în timpul marilor prigoane maghiare, presa ardelenă tâlmăcea voința și crezul poporului. Puținele ziare care apăreau atunci, zilnic și periodic, pătrundeau în toate casele, dela domn până la umilul țaran din satul ascuns în munți, ducând hrana sufletesească, isvorâtă din inimele gazetariilor ce și-an plămădit crezul național alături de țaranul robit pe moșia grofului.

Prin aceste organe se făcea comuniunea de simțire dintre săteanul din Maramurăș cu cel din Brașov, dintre Moș și Târnavan și se stabilia atitudinea, care întotdeauna era rezistență dărză. Nu se punea, aproape niciodată, problema încetării apariției publi-

cației din pricina stării materiale, căci cetitorii și abonații le susțineau din răsuputeri. Astfel nu erau silite să ceară ajutor oficial, putându-și continua lupta împotriva opresorilor cu toată independența.

Simțul datoriei către gazetă a abonatului se confunda cu credința în Dumnezeu și nădejdea în ziua desrobirii. Intre cetitor și gazetă era stabilită o legătură organică atât de puternică, încât suferințele îndurate de redactorii lor, suferințele ispășite în temnițele dela Yacz și Seghedin, erau împărțite și de cetitor și nu odată acesta urma soarta îndrumătorului său spiritual.

Odată cu îngenuncherea demnității gazetelor ardelenene, după apariția puzderiei de organe ale partidelor politice, cetitorul a pierdut și încrederea în îndrumătorul lui spiritual, căci aceste gazete, în marea lor majoritate, erau scrise de oameni pripășiți pe aici din alte părți, cerțați cu gramatica și cu talentul, iar cei cu oarecare talent, convertiți de semănătorii de vrajbă între oameni.

Decadența ziaristicii ardelenene a început din ziua în care acești scriitorii de ocazie și-au turnat în paginile ziarelor produsul dubios al minții lor înguste, tâlmăcînd într'o limbă străină de cea vorbită și cetită de țaran.

Numai la gazetele populare, cetitorii mai rămăseseră legați de numele gazetarelui, urmându-i cu sfințenie sfaturile.

Dacă în satele din cuprinsul Ardealului se mai găsesec astăzi țărani care nu au fost amestecați în politica, este datorită în mare măsură gazetelor populare, cari prin îndemnulurile bune i-au ferit de influența nefastă a politicii. Ei au rămas credincioși tradiției de a avea abonată în familie cea mai bună gazetă din vremea ceea, lăsând-o moștenire ca pe un bun ce aparține familiei. Acum în urmă și gazetele populare luptă cu cele mai mari greutăți. Anii slabi, concentrările și toate neajunsurile care au căzut pe capul țării, au avut o înrăurire hotărâtoare asupra cetitorilor. A pierit spiritul datoriei la mulți dintre ei, iar alții obișnuși cu gazetele oferite gratuit de către fostele partide politice, nu mai plătesc abonamentul. Iar atunci când sunt constrâși, creează dușmăni chiar și printre bunii platnici, scăzând prestigiul ziarului sau silind pe cetitori să renunțe la abonament.

Având de unde alege, cetitorul dela țară nu mai rămâne pe lângă o gazetă decât vremelnice, schimbând-o foarte des cu alta care i-se pare mai bună.

Țaranul cere și el acum ziar zilnic, căci ziarele săptămânale mulțumesc o foarte redusă parte a cetitorilor setoși și ei de știri multe și cât mai senzaționale. În lipsa unui ziar zilnic scris pe înțelesul lui, țaranul cumpără mai rar câte un cotidian din Capitală, oferind prețul de cele mai multe ori pentru mărimea și numărul paginilor decât pentru conținutul lui.

În aceste împrejurări, problema cea mai urgentă care se pune în clipa de față, se oprește aproape exclusiv la ziarul zilnic, presa populară având încă câțiva reprezentanți de seamă care pun toate

stăruințele spre a-i menține apariția și prestigiul.

În cei 22 de ani dela Unire, în Ardeal a apărut un mânătoriu destul de însemnat de ziare zilnice cari însă nu au rezistat decât un număr foarte redus de ani. Cu toate că acestea își creaseră un loc de cinste între gazetele care apăreau în țară, din cauza lipsei de mijloace materiale, rând pe rând toate și-au încetat apariția. Unele au rămas la apariția săptămânală sau bi-săptămănală, îndeplinind astfel o tranziție dintre ziarul zilnic și cel popular. Spre deosebire de gazeta populară, periodicul ajuns din ziar zilnic trăiește o viață de agonie, soră bună cu moartea.

Un grup de tineri și entuziaști gazetari ardeleni au îndrumat „Tribuna” dela Cluj vreme de doi ani în spiritul tradiției gazetărești ardelenene, peste toată culoarea politică ce fusese impusă de către conducătorii acestui ziar, angajați ai unei ideologii politice. Se părea că această veche etorie de cultură va putea fi smulșă din mâinile cari îi acopereau trecutul și îndrumată definitiv în lăgașul cel bun. Prăbușirea granițelor a adus cu sine și încetarea apariției ziarului, ale cărui destine căzuseră din nenorocire în mâinile unor oameni pentru cari banul era mai strălucitor decât făclia ce începuse a încălzi din nou cu razele culturii casele cărturarilor dela sate.

Dela Sibiu ne vine acum vestea tristă că ziarul „România Nouă” va apare de aci înainte săptămănal. Peste toată ideologia personală care a stat la temeliea lui, ziarul „România Nouă” a slujit cu grija și demnitate la altarul gazetăriei ardelenene, aruncând puntea peste stăvilărule ce despărțeau trecutul de prezent și făcând legătura de continuitate cu vechile gazete din Ardeal.

Bunii mânători ai condeului, creșcuți la căldura acestui ziar în spiritul de cinste și omenie al tradiției ardelenene, se vor împrăștia acuma ca făina orbului, căutându-și o bucată de pâine unde-va în țară.

Iată o nouă cetățiuie de minte și inimă românească, dărâmată de vitregia soartei. Numai cei ce se străduiesc să înmănușeze o redacție rare să răspundă adevăratei chemări a unui ziar ardelen, își pot da seama de dureroasa rană ce se deschilide în trupul presei de dincoace de munți, prin încetarea apariției unui ziar zilnic!

Sânt pierderi ce nu pot fi înlocuite prin întemeiere de ziare nouă. Pe linia istorică a ziarelor bătrâne ce mai trăiesc astăzi în Ardeal s'a creat o tradiție care nu mai poate fi continuată cu o tribună nouă.

S'au făcut dese încercări, chiar acum în vremea din urmă, al căror rezultat deocamdată nu poate fi deslușit. Ultima este întemeierea ziarului „Inălțarea” dela Sibiu. S'au grupat la acest ziar nou gazetari încercați și cu un frumos stat de serviciu în acest domeniu. Ei vor trebui să depună străduințe mari și îndelungate pentru-ca să-l introducă și să rămână în sufletul cetitorilor. Spiritul de discernământ al cetitorului ardelen este

foarte aspru și nu poate fi mormit cu reclama sau cu știrea senzațională. El cere greutate în scris, independență și competență, iar mai presus de aceasta, continuitate cu marii precursori.

*

Din înșirarea acestor câteva cazuri se desprind un adevăr crud: Presa ardelenă lunecă tot mai mult spre dispariție. Dacă nu va veni o putere care să o scoată din nou la suprafață, destinul ei va fi definitiv pecetluit.

La această situație s'a ajuns și din cauza inegalei distribuirii a mijloacelor de existență între ziarele din Capitală și cele din provincie. Marilor cotidiene din București le stau la dispoziție nenumerabile instituții, cu fonduri și ajutoare, precum și marea publicitate, monopolizată exclusiv de acestea, fapt care le permite să apară în condițiuni frumoase, sufcând presa din provincie. Nu s'a făcut niciodată o distribuție echitabilă a acestor surse de existență pentru ziare, sau dacă s'a făcut, apoi gazetele din provincie au primit o parte atât de infimă, pe drept cuvânt destinată numai pentru „astuparea gurii”. Nu s'a găsit un singur Mecenas, care să-și lege numele de acela al întemeierii unei mari edituri în Ardeal și a unui ziar care să nu mai fie sililit să adreseze laude deșarte în schimbul sumei oferită drept ajutor, ori să se pună în slujba regimului și a omului politic.

Dacă ziarele din Ardeal nu se mai pot susține acum din abonamente, trebuie să intervină statul să le creeze mijloace de trai. Pentru-că apariția lor nu trebuie pusă în funcție de ambiția „câtorva gazetari cari vor neapărat să scoată ziare”, ci pe un considerent mult mai superior: Imprejurul acestor ziare se vor grupa din nou bunii mânători ai condeului, împrăștiați o parte pe la ziarele mari, unde își irosesc talentul, iar alții luptă cu neajunsurile și foamea. Aceștia sunt chemați să împrăștie de aci mai departe cuvântul cinstei și al omeniei, rostît cu putere de tunet în vechile gazete ardelenene, — azi pradă indiferenței — și să trezească din nou conștiințele la realitatea care este acum aceeași cași înainte de marel războiu.

Ardealul românesc trebuie trezit la realitate, căci din cumplita lovire încă nici acum nu s'a desmetecit. În casa săteanului trebuie să pătrundă din nou slova gazetăriei plămădită aci, aproape de vatra și sufletul lui, tâlmăcind într'u toate gândul și scrisul celor ce au îndrumat generațiile trecute la lupta pentru desrobire.

Gazetăria ardelenă are de îndeplinit o mare misiune istorică și trebuie să i-se ceară acest lucru, răspicat!

Spunem acest cuvânt îngrijorați de destinul care se pregătește presei ardelenene. Il spunem de aci, dela această tribună de minte și inimă românească, trecută în al 104-lea an al apariției, împrejurul căreia s'au strâns din nou cărturari vrednici să ducă mai departe, cu puteri sporite, credința marelui ei întemeietor.

Brașov, 16 Februarie 1941

Minte și inimă românească

Țarancă

La Murăș, o cetate de criță...

— Pentru frațu mei de cruce și sabie —

Voi, frații mei din cetatea de criță,
Inima noastră de-acolo vor spârli-o la câini
Oamenii cu glod în frunte și sânge pe mâini
Și femeile lor cu sărut de alviță.

A trecut un vultur însângerat,
Să ridice din ploile vestește gloria.
Netrebnici am strigat peste ape: Horia!... —
Nu se 'ntindea nici o praștie, nu 'ncăleca nici un împărat...

Prieteni de colinde și vin,
Azi bem în pumnul scrâșnit cetatea ce se 'ngroapă
Cu ochii umezi de amurg, în cripta de apă —
Cetatea noastră cu inimă de mălin!

Și vor privi după noi frații uitați în cătușe,
Frații cu pumnii de rodnă.
Noi ne-am sfințit pentru altă logodnă,
Pe undeva, prin munți de cenușe...

Ci n'o să-i fim roșii hienelor spiță:
In sângele nostru mai fâlfăie toga,
Vom trece prin văltoare cu torța lui Iancu și Goga
Și 'n piept cu cetatea de criță.

LUCIAN DUMITRESCU

Cartea ieftină

În variata și complicata problemă a cărții și a cititorului român, cel mai important loc îl deține desigur cartea ieftină. Și povestea începe așa: cartea ieftină românească nu există! Și multe rele ale culturii noastre și ale nivelului mijlociu al masei noastre populare de aici pornesc. Lipsesc cartea ieftină, cartea accesibilă oricărei pungi și mai ales țăranelui și muncitorului. Fiindcă vorbind de cartea ieftină, nu mă gândesc la scumpetea obișnuită a cărții literare de ultimă noutate apărută. Că un roman de Ionel Teodoreanu costă o sută de lei, n'are nicio importanță. El se vinde și așa, căci are un anumit public care, el caută literatura și nu așteaptă să fie căutat de ea. Și dacă un roman de Teodoreanu s'ar vinde cu cinci lei, pentru țărani și muncitori ar fi tot una, pentru că nu e o literatură la nivelul lor. Nu despre ieftinirea cărților actuale și noi este vorba. Cartea ieftină care ne trebuie este o carte populară. O bibliotecă populară în care să se tipărească literatura românească clasică, aleasă bineînțeles pe gustul și priceperea țăranelui și muncitorului și care să-i fie oferită pe un preț derizoriu. Și asta se poate! Cu o condiție: editorul să nu fie ahtiat după câștig! Marea dramă a nivelului cultural popular al nostru, care e atât de jos, vine din aceea că editorii noștri, sau sunt niște idealști superiori, care fac știință sau estetică, sau sunt niște negustori ordinari urmărind câștigul. Și e uluitor totuși cât de ieftin s'ar putea tipări o carte populară! S'ar putea da țăranelui și muncitorului un Creangă cu cinci sau zece lei! Și s'ar câștiga totuși. Dar, evident, foarte puțin! Mă întreb însă, de ce avem nevoie în țara asta: de îmbogățirea rapidă a editorilor, sau de ridicarea nivelului cultural al masei? Răspunsul nu poate fi îndoelnic. E imperios necesar să îmbogățim lectura țăranelui și pe a muncitorului. Să-l luăm dela cititul „zodiacului”, a „micului dor”, a „visului Maicii Domnului” și să-l îndreptăm spre literatura românească

clasică, unde se găsesc opere pe înțelesul tuturor, da, să nu ne speriem, pe înțelesul tuturor. Să nu-și facă domnișorii și cucoanele dela oraș o idee prea proastă despre țărani! El poate înțelege foarte bine și pe Creangă și pe Alexandri și pe Sadoveanu și pe alții încă și poate chiar mai bine decât unii orășeni! Dacă nu-i citește, este fiindcă nu i-au fost puși în mână. Și trebuie să-i fie dați ieftin, foarte ieftin, ridicol, înfiorător de ieftin! Asta e cartea care ne trebuie. Cu ea trebuie să ridicăm interesul pentru literatură și gustul cititului. Ea este marea ofensivă, pregătitoare a lectorului român de mâine!

Mă 'ntreb: cum e posibil să se publice în fascicole și 'n broșuri, pe prețuri ridicole, tot felul de măgării și să nu se piardă banii și cum nu se pun mai bine în aceste literatură bună românească? De ce să vindem pe Sherlock Holmes cu cinci lei și pe Creangă cu optzeci? Pentru că să-l ținem pe scriitorul român departe de punga țăranelui și muncitorului? Cine are interes să se răspândească în masele populare numai literatura criminală și nu aceea de valoare sufletească reală?

De felul cum se va rezolva, cât de curând, problema aceasta a cărții bune și foarte ieftine pentru popor, depinde ridicarea sufletească și de aci culturală a Românilor. Prin crearea unui nivel mijlociu mai ridicat, se crează mediul prielnic progresului și înălțarea păturii populare se va resimți până sus de tot, până la adevărații creatori. Din această pătură de altfel se vor ridica viitorii cititori și din interesul lor se va accentua și mări necesitatea largirii creației literare. Într'un cuvânt, scriitorii vor avea pentru cine scrie, publicul lor crescând progresiv. Distanța dintre scriitor și cititor va scădea. Căci azi ea este prea mare. Și aceasta din cauza lipsei educării masei populare. Iar educarea nu se va face decât prin carte bună și ieftină.

Dar cine i-o va da?

OCTAV ȘULUȚIU

REVISTE

TRANSILVANIA, vechea, bătrâna publicație a Astrei, un fel de buletin al acesteia, a apărut în număr trimestrial (Sept.—Dec. 1940), în al său al 71-lea an de existență, la Sibiu. Numărul recent, apărut după tristele întâmplări care aproape ne-au înjumătățit țara, începe cu incrustarea doliului românesc în câteva sobre cuvinte. Reținem, dintre colaborări, cuvintele I. P. S. S. Nicolae al Transilvaniei, rostite la deschiderea congresului Astrei, apoi articolul lui Laurian Someșan, documentat și serios: „Așezarea și hotarele spațiului transilvan” (în aspectele ei istorice) și acela al lui N. Teaciu-Albu: „Răstignirea Bucovinei”. Mai colaborează și dr. G. Preda, I. Colan, dr. P. Râmneanțu,

prof. L. Ghergariu și T. Iacobescu. Numărul se încheie cu cronici.

TIMPUL TRANSILVANIEI care apare la Arad de patru ani, sub priceputa direcție a d-lui Ionel Filipaș și având primredactor pe d. dr. Ion I. Pogana, este un fel de magazin, ilustrat, cuprinzând informații politice, mai ales internaționale și economice și sociale, din toate domeniile. E un bun bazar, variat, viu, bine prezentat și bine ilustrat, tehnic fără cusur. Acest număr e în întregime consacrat Germaniei și diferitelor aspecte de viață ale național-socialismului. E o revistă bună, pe care o recomandăm atenției publicului transilvănean.

Arbiter

Conferințele Extensiunii Academice

Prof. Victor Jinga:

Ardealul în economia noastră națională

A doua conferință din ciclul organizat de „Extensiunea Academică”, a fost ținută Joi, 15 Febr. a. e., de către d. profesor Victor Jinga, la care a participat un public numeros și select.

Conferențiarul a arătat dela început că subiectul conferinței îl formează Ardealul românesc întreg, așa cum dreptatea noastră s'a rostit acum 22 de ani și așa cum evenimentele istorice apropiate vor trebui să ni-l restituie.

Unitățile economice locale și regionale au fost incomplet studiate la noi. Sunt unele fenomene esențiale locale și regionale, cum sunt producțiunea în general și cea agricolă în special. Unii factori ai economiei locale slăbesc, alții se întăresc. Puțină înțelegere a economiei regionale ne îndepărtează de înțelegerea economiei naționale, multă înțelegere ne apropie.

Unii scriitori unguri și delegații Ungariei la conferința dela Trianon au contestat Ardealul-ului capacitatea de a se putea desvolta în afara de granițele acestei țări. Conferențiarul combate această teza

citând chiar autori unguri. Ardealul a gravitat totdeauna economicște spre sud-est, spre Principatele Române.

Drumurile comerciale din evul mediu convergeau, în câmpia panonică, spre Budapesta, dar numai două din ele legau această câmpie cu Transilvania. Ardealul a avut totdeauna o fizionomie economică și politică aparte: el a avut moneda lui, măsurii și greutatea deosebite și un teritoriu vamal special. Ca principat independent (1541—1690), a avut o anumită industrie înfloritoare. Dela 1690—1848 a fost o simplă provincie îndepărtată a Austriei, apreciată numai din punct de vedere militar și fiscal. Mai târziu, ca parte integrantă a Ungariei pronunțat agrară și condusă de agrarieni, Ardealul nu și-a putut desvolta posibilitățile lui industriale. Datele comerțului exterior al Transilvaniei pe anii 1857—58, dovedesc strânssele legături economice ale acestei provincii cu Principatele Române și existența aproape a unor asemenea legături cu Ungaria.

După realizarea dualismului, Ungaria a încercat să încorporeze Ardealul la spațiul ei economic, dar nu a reușit. Concurența de Austria și Budapesta, industria ardeleană nu s'a putut desvolta decât foarte puțin și numai în unele orașe de frontieră. Ardealul a fost o provincie săracă. Războiul vamal al Austro-Ungariei cu România (1886—1892), a adâncit sărăcirea Ardealului, paralizându-l economicște.

Unitatea geografică a Ungariei exclude Ardealul din spațiul ei. Carpații n'au despartit nicicând un neam și poate depinde șesul împrejmuit de munți, nu numai munții de ser, așa cum sustin Ungurii. Și apoi, pentru desfacerea pe mare a produselor lui, Ardealul, centrul lui, este la 800 km. de Fiume și la 400 km. de Constanța.

La conferința de pace, Ungurii au profitat decadența Ardealului, dacă acesta se desparte de Ungaria. Conferențiarul, prin cifre convingătoare, arată dificultățile economice ale vechei Ungarii, stările social-agrare înăpoeiate, emigrațiunile mari și pacoștea domniei latifundiarilor. Industria din Ardeal s'a desvoltat enorm de mult sub regimul românesc. În Țara Bârsei, în 1919, erau 50 întreprinderi cu 7175 HP și 5676 salariați, iar în 1939 erau 291 întreprinderi cu peste 53 mii HP și 24.795

salariați. Progres enorm.

Reforma agrară a așezat pe țărani ardeleni în drepturile lor refuzate sistemului țărănilor din Ungaria. Au folosit de aceasta reformă țărăni ardeleni de orice naționalitate.

Deși în Vechiul Regat, în decursul a 50 de ani până la marea război se desvoltase o oarecare industrie, totuși România își păstra caracterul ei agricol. Alipirea Basarabiei a adâncit acest caracter. Aportul industrial al Ardealului și Bucovinei a schimbat cu totul aspectul economiei românești. Nu numai că se întâlneau două economii cu caractere diferite, dar, și aci este caracteristica importantă, se completau două economii. Surplusul de produse industriale din Ardeal și Bucovina este furnizat consumatorului din Vechiul Regat, iar surplusul de produse agricole din Vechiul Regat este furnizat consumatorilor din Ardeal și Bucovina.

Acest fenomen este concretizat în volumul comerțului nostru exterior de după război, care este în plin regres proporțional. Ceeace nu pleca peste hotare rămânea în țară, formând obiectul comerțului intern și contribuind la ridicarea standardului de viață al populației. Structura noastră economică — aceea a hotarelor nesfârțicate — prezintă condițiuni de stabilitate și independență. Politica autarhică

Gânduri din scriptură

PARINȚI ȘI COPII

Dacă vrea cineva să cunoască dragostea răbdătoare și iertătoare a Tatălui din ceruri față de noi oamenii, dragoste care se revărsă peste cei buni și peste cei ce greșesc, n'are decât să asculte sau să citească, cu luare aminte, parabola fiului risipitor, rostită în această Duminică la dumnezeiasca slujbă.

Un tată avea doi fii. Dela un timp fiul cel mai mic, săturându-se de viața din căminul părintesc, și-a cerut partea de avere ce i se cuvenea, a prefăcut-o în bani și a plecat într-o țară îndepărtată. Acolo a cheltuit în petreceri și fărădelegi toată averea. Dar banii s'au isprăvit repede și prietenii l-au părăsit, iar asupra frății aceleia se abătă o foamete mare. Feciorul bogat și frumos de altădată ajunsese acum atât de lipsit încât fu nevoit să intre păzitor de porci la un stăpân și să se hrănească cu roscovele pe care le mâncau porcii, însă nici pe aceea nu le avea.

Odată, pe când stătea și păzea porcii, îl cuprinsc un dor fierbinte de casa părintească. Privind cu desgură la urmările fărădelegilor lui, îi zise: „Scula-mă-voi și mă voi duce la tatăl meu și voi zice: Tată greșit-am înaintea cerului și înaintea ta și nu sunt vrednic a mă numi fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi”.

Dorul s'a prefăcut în poruncă. Tânărul s'a sculat și a plecat spre tatăl său.

Pe când era încă departe, tatăl — care de multă vreme îl aștepta să se întoarcă — îl zări, alergă înaintea lui și îl îmbrățișă. Porunci apoi să fie îmbrăcat în grabă, cu haine și încălțăminte noi, să i se pună inel în deget și să se taie vițelul cel mai gras. „Căci acest fiu mort a fost și a înviat, pierdut a fost și s'a aflat”.

În acest timp feciorul cel mai mare era la câmp. Când s'a întors acasă și a aflat dela slugi că fratele său s'a întors, s'a mâniat și nu voia să intre în casă, deoarece lui, care nu călcase niciodată voia tatălui său nu-i dăduse nici un ied să se veselească cu prietenii săi. Dar tatăl său, ieșind afară îl îmbuna zicând: „Fiule tu pururea ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt. Se cuvenea însă să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s'a aflat”.

— În grădina acestei frumoase parabole sunt, iubite cititor, multe flori biemiseroșitoare pentru suflet. Multe adevăruri pentru viața putem învăța din ea.

Iată de-o pildă cel dintâi colț al ei. E casa părintească, în care tatăl, care nu este altceva decât Dumnezeu, își crește pe cei doi fii. Cum creșteau ei de frumos în ea, cât de îngrijiți, îndestulați și mulțumiți erau în ea și pe deasupra ochiul supraveghetor și blând al tatălui.

Cu adevărat viața fericită. Căci unde poate să fie o viață mai fericită decât în Casa lui Dumnezeu? Unde mai multă împăcare sufletească decât în Biserica? Unde mai multă înflorire și apărare de primejdiiile păcatului, ca în sfânta Biserica? Fericii cei ce rămân mereu în acest cămin divin, cei ce nu ies din ograda poruncilor sfinte ale lui Dumnezeu. Pentru ace-

știa munca e o rugăciune, iar voia lui Dumnezeu o hrană sufletească. Aceștia pot privi cu bucurie și fără invidie, când frați de-ai lor se întorc la Dumnezeu, încredințați fiind că toate câte sunt ale lui Dumnezeu sunt ale lor și moștenirea făgăduită lor nu se va micșora cu nimic.

Dar partea cea mai plină de învățăminte și mai duioasă a acestei parabole este clipa în care fiul pierdut se întâlnește cu tatăl. Binecuvântată clipă în care un suflet păcătos primește iertare dela Dumnezeu.

Deoparte stă fiul cu hainele rupte, cu fața pământie de foamă, cu părul răvășit, dar cu inima lacrimată în lacrimile pocăinței: „Tată, greșit-am la cer și înaintea ta”.

De altă parte stă tatăl, cu ochii umezi de lacrimile bucuriei. În loc să-l mustre pentru păcatele lui, tatăl îl îmbrățișează. Purcede apoi la învoirea fiului și la așezarea lui în demnitatea cuvenită. Îl îmbracă în haine noi, îi dă inelul dragostei în deget și poruncește să taie vițelul cel mai gras, care închipue sfânta cuminecătură.

O, iubire cerească, cum ierți tu toate, până și pe cei ce prin viața lor s'au asemănat cu cele mai de jos dobitoace. În fața unei asemenea iubiri a Părintelui cereșc, cine ar mai putea rămâne în „țara păcatului” și nu îndrăznește să vină în casa Părintelui nostru cereșc?

Așa precum se depărtează unii oameni de Părintele cereșc, tot astfel sunt alții cari se depărtează de părinții lor truștii, de povata și căminul familiar. În multe familii de azi găsim tragedia despărțirii copiilor de părinți. Părinții se plâng de copii că sunt neascultători, iar copiii acuză pe părinți că nu-i înțeleg.

Închipuiți-vă durerea unui tată, care având unul sau doi copii, se vede într-o bună zi despărțit de copilul cel mic. Ce pustiu este sufletul lui și cu câtă părere de rău nu privește spre fiul pierdut?

Cât n'ar putea învăța un asemenea părinte din pilda „tatălui” din parabolă. Va afla de acolo că dragostea lui nu trebuie să înceteze, oricât de rățăcit ar fi fiul. Numai această dragoste poate prilejui îndreptarea fiului.

Dar copiii câte nu pot învăța din aceasta. Ei pot vedea că niciunul ca în casa părintească nu se poate dezvolta fătura lor truștească și sufletească. Acolo au iubirea părinților, pe care nu o pot găsi nicăieri. Această iubire nu trebuie căleată, iar dacă vreunul a căzut în păcat și a căleat voia tatălui său, să se întoarcă spre căminul părintesc, căci sigur părinții lor îi așteaptă cu drag.

Părinți și copii, priviți la această parabolă și vă întrebați pe care drum sunteți unul față de altul; pe drumul despărțirii și al pierzării sau pe drumul întâlnirii și al regăsirii. Amândoi vă întoarceți spre Părintele cel cereșc, exclamați din adâncul inimii: „Doamne greșit-am la cer și înaintea Ta” și vă regăsiți împreună în iubirea lui Dumnezeu, ca să dobândiți iubirea unul față de altul.

Precat VASILE COMAN

că pe care nu o putem împărtăși, ne-ar fi așezat într-o situațiune cu mult mai favorabilă decât aceea a multor state europene autarhizate.

Se întâmpină multe dificultăți în fixarea politicii noastre economice. Au fost și incertitudini cu caracter doctrinar, dar și o prea manifestă necunoaștere a organismului nostru economic și de Stat.

Ardealul avea și are un caracter și un destin economic special, deosebit de celele ale șesului panonic și cu posibilități mari de integrare în economia națională a noii României, ceea ce a și dovedit din plin. Sunt aici condițiuni speciale pentru dezvoltarea industriei: inițiativa, mâna de lucru, materii prime, combustibil, dar — și aceasta pentru i treaga țară — lipsesc, în parte, condițiunile generale: capitalul acumulat și condițiunile de piață. Avem vaste posibilități pentru dezvoltarea creșterii vitelor și a produselor agricole minore.

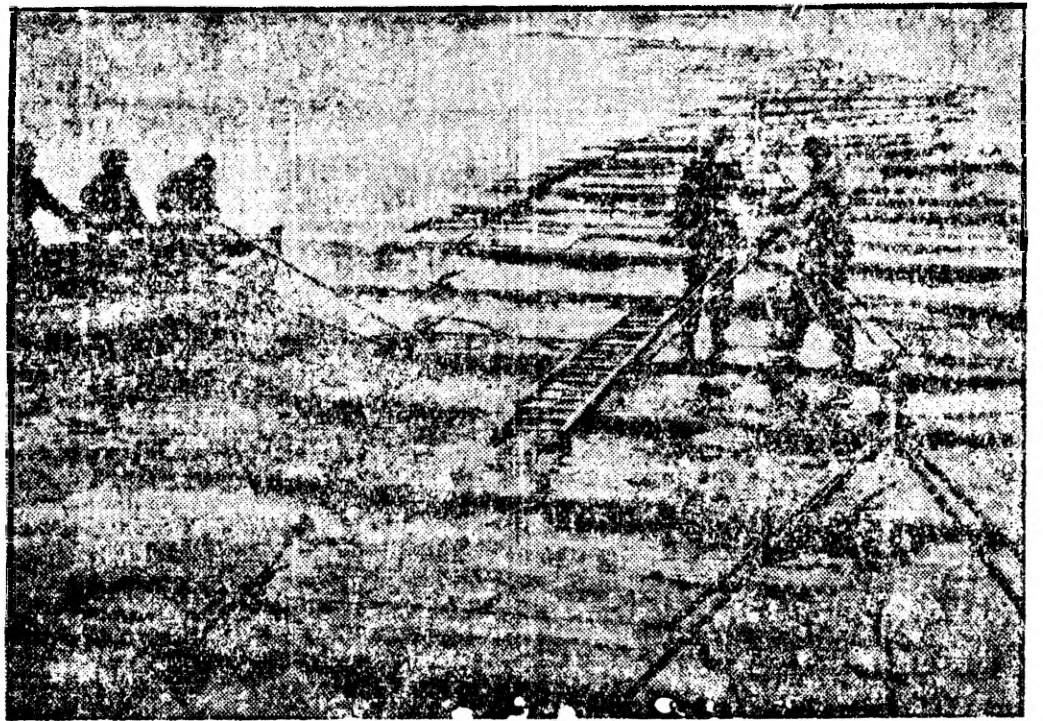
Celula esențială a economiei noastre naționale nu este întreprinderea capitalistă, ci economia familială țărănească. Este mare sectorul țărănesc necapitalist, agricol și forestier; sporește sectorul capitalistului de Stat și nu este prea extins sectorul capitalist propriu zis, dezvoltat mai ales pe plan societar. Procesul de dezvoltare al economiei românești este ho-

tăritor influențat de presiunea demografică rurală care, din păcate, nu duce la intensificarea agriculturii, dar nici la industrializare, ci la îngroșarea rândurilor proletariatului necalificat și la sporul industriei necapitaliste, a meseriilor. În dezvoltarea economică noastră națională, cooperarea are un cuvânt greu de spus și o faptă importantă de realizat.

Nu ne putem înțelege pe noi ca neam dacă nu înțelegem Ardealul care a reprezentat o funcție de geneză românească în mai multe rânduri. Aci, unde s'a unit misterul dacic cu concepția romană a Statului, s'a zămislit un neam care după 19 veacuri și-a desăvârșit alcătuirea sa politică. Ardealul este pământul îndrănelilor mari și pronunțarea numelui lui te face să auzi istoria care, neîntârziat, va trebui să ne așeze în plinătatea dreptului nostru sacru de a trăi uniți ca neam în cuprinsul hotarelor noastre etnice firești.

Conferința a impresionat prin documentările științifice citate din autorii străini și mai ales maghiari și a fost adeseori întreruptă și subliniată de entuziaste aplauze.

Un baraj de plute

Germanii au barat intrările porturilor cu asemenea baraje, cari fac imposibilă intrarea vaselor inamice in port.

DE TOATE

ELECTRICITATEA -- FEMEIE LA TOATE

În Statele Unite a avut loc de curând un banchet al Clubului Franklin, banchet dat cu ocazia sărbătoririi încheierii acestui club. La acest banchet totul a fost „electric”. Sala era bineînțeles luminată electric. Mâncărurile au fost pregătite la o bucătărie electrică și aduse în sala banchetului cu ajutorul unui tren în miniatură, tot electric. Pe un perete era făcut Benjamin Franklin. Cu ajutorul unui automat electric, descoperitorul paratrăznetului a salutat pe oaspeți și a spus chiar și câteva cuvinte. Un pian electric a ținut loc de orchestră. În fiecare moment, comensii aveau câte o surpriză electrică. Electricitatea le deschidea scoicile, le spărgea cafeana. La sfârșitul mesei, a început să plouă cu flori din tavan și, bineînțeles, această ploaie era tot electrică.

SFARSITUL MĂNĂȘTIRII DIN PETSAMO

Cea mai nordică mănăstire, din lume, mănăstirea din Petsamo a căzut pradă unui incendiu. Situată în apropierea graniței fino-norvegiene, la numai câțiva km. depărtare de Oceanul Arctic, această mănăstire a fost zidită în secolul al 16-lea de călugărul rus Trifon, care a predicat triburilor păgâne de Laponi. După moartea, acest călugăr a fost numit apostolul Laponilor. Încă din anul 1590, călugării acestei mănăstiri au cunoscut grozăviile războiului. Mănăstirea a fost incendiată atunci de Suedezi și de Finlandezi, dar călugării au reconstruit-o mai târziu. În ultimii 25 de ani, nu se poate spune că această mănăstire a avut parte de pace. Revoluția rusă din 1917 n'a cruțat nici această îndepărtată așezare. În 1919, au fost lupte aci susținute de un corp expediționar britanic, iar la 30 Noiembrie 1959, când regimentele ruse au debarcat la Linahamari (portul Petsamo), călugării s'au refugiat, parte în Norvegia și parte în Suedia. Numai 20 de călugări au rămas să străjuiască mai departe peșera lor mănăstire. Focul a mistuit acum această așezare monahală și cei câțiva călugări, gârboși de ani, nu vor putea s'o mai reconstruiască.

O MARE VANĂTOARE ÎN CONTRA LUPILOR DIN MONGOLIA

Asociația vânătorilor japonezi va întreprinde la primăvară o mare expediție în interiorul Mongoliei. De acum se fac toate pregătirile în vederea vânătorii organizate pentru stărpirea lupilor din această regiune. Haitele de lupi din Mongolia interioară atacă intrată turmele de oi, în cât este periclitată alimentația populației însăși, precum și industria de lână și de carne, care se bazează pe produsele acestei regiuni. Toate măsurile de apărare au fost luate în zadar, așa încât guvernul mongol a hotărât să se organizeze o adevărată campanie de stărpire în contra lupilor. Aceasta va fi întreprinsă, îndată ce-o vor permite condițiunile climatice, de către asociația vânătorilor în colaborare cu armata.

PODUL CEL MAI ÎNALȚ DIN BALCANI

Marele pod peste Tara în Muntenegro, care constituie legătura cea mai rapidă de la Belgrad spre Muntenegro, a fost acum terminat după lucrări de mai mulți ani. În felul său, acest pod este cel mai mare în Balcani. El are o lungime de 570 m. și se ridică în cea mai mare înălțime 155 metri deasupra prăpăstiei. Până acum, automobilele trebuiau să parcurgă povârnișul din ambele părți pe serpentine deosebit de periculoase. Noul pod a fost construit din beton armat și va contribui în mod esențial la deschiderea acestei părți frumoase a Muntenegrului.

DECE ÎNGHEȚĂ OAMENII?

Se comunică din Mexico, orașul, că la o temperatură de minus 7° trei oameni au înghețat. Cu toate ajutoarele medicale ce li s'au dat, aceștia au murit. În legătura cu aceasta se pune întrebarea, datorită cărui fapt mor oamenii de îngheț și de ce la temperaturi de minus 40°, cum este cazul în Siberia, oamenii continuă să trăiască, în timp ce, în timpul războiului mondial, în Galitia, au murit soldați de îngheț la minus 2°. Nu temperatura exterioară este aceea care provoacă moartea omului prin îngheț, ci temperatura interioară. Dacă aceasta este scăzută și coboară sub o anumită limită, respirația devine atât de rară, încât omul nu mai poate să introducă în organism cantitatea de oxigen de care are nevoie și moare astfel prin sufocație.

Festivalul elevilor dela liceul „Andrei Șaguna”

Brașov, 15 — Miercuri, în 19 Februarie, ora 9 seara, elevii liceului „Andrei Șaguna” vor da un festival în sala cinematografului „Astra”. Venitul este destinat pentru scopuri de binefacere. În program: Partea I: muzică instru-

mentală. Partea II: „La hora” (lecană din Transilvania) de elevul Astalușiu A. din cl. VI-a. Conducerea muzicală: prof. Mihail Repeșcu.

Biletele se găsesc de vânzare la secretariatul liceului „Andrei Șaguna”.

O cerere dreptă

Intru binoventizarea atenției a conducătorii căilor ferate locale

Una din cele mai importante probleme care le comportă activitatea de fiecare zi a populației orașului este cea a transportului de persoane de acasă la slujbă și de acolo, înapoi la locuință, drumuri cari se fac și de câte două ori pe zi.

Se știe îndeobște, că mijloacele de transport în orașul nostru nu sunt suficiente, nefiind, mai ales dimineața, în măsură să transporte, la timp și în condiții mulțumitoare, toată lumea lucrătoare. Lucrătorii, în special, așteaptă prin stații timp mult, ceea ce îi face ca aproape zilnic să sosească la uzine cu întârzieri, cari merg până la o jumătate de oră, ceea ce le creează dificultăți cari sporesc cu fiecare zi.

Pentru remedierea, în parte măcar, a acestui neajuns — și când scriem acestea ne gândim la partea orașului cuprinsă între fabrica Schiel și Astra — ar putea da o bună mână de ajutor tramvaiul căilor ferate locale.

Intr'adevăr, pe acest sector al orașului sunt fabrici care ocupă până la câteva mii de brațe și care, o bună parte, nu au locuințe în jurul uzinelor, având deci nevoie să fie zilnic transportate. Lucrul acesta îl poate face, în mare parte — nu numai dela Săcele în Brașov, dar și dela Schiel la uzinele dela marginea orașului — tramvaiul căilor ferate.

Nu se folosește însă acest mijloc de transport, întrucât dela Schiel și până la oricare fabrică de pe traseul ei, fie la Cement, fie la Miess, la Farola, Metrom sau Astra, se plătește 8 lei, un singur drum.

E prea mult. Lucrătorul așteaptă ore întregi la Schiel mașina care îl duce până la uzină cu patru lei, iar tramvaiul pleacă gol pentru că are tariful dublu.

Deaceia, socotim foarte îndreptățită cererea pe care o fac lucrătorii ce locuiesc în oraș și care vor să folosească dimineața și după amiaza tramvaiul, ca să li se stabilească un tarif special pe traseul oraș—fabrica Astra, care să nu întrecă cel al autobuzelor comunale. S'ar putea, eventual, emite bilete pentru dus și întors pe această porțiune de drum și care să poată fi folosite de acești lucrători cari călătoresc până la 7.30 cel mai târziu, cu un preț — natural la fel cu cel dela autobuzele orașului.

Ne facem datoria de a da glas acestor cereri juste, prin împlinirea cărora ar câștiga deopotrivă societatea tramvaielor cât și lucrătorii, ne mai fiind aceștia obligați să rămână ore întregi prin stația dela Schiel și altele pe acest traseu, întârziind dela lucru, în vreme ce tramvaiul circula gol.

In grajdul unui țaran italian a fost găsită o capo d'operă din veacul al IV-lea

Roma, 12 (Bit.) — Acum câțeva vreme a fost găsit în grajdul unui țaran dintr'un sat de lângă Treviso, un tablou vechiu pictat pe un panou de lemn. În primul moment nimeni nu i-a dat nicio însemnătate și dacă n'ar fi infățșat o scenă religioasă, ar fi continuat să rămână printre troacele lepădate. Zilele trecute însă, un inspector din direcția artei, poposind la țărânu care descoperise acest tablou și îl așezase deasupra ușei de intrare, a cerut pentru câteva zile pictura ca s'o studieze. În urma cercetărilor întreprinse s'a descoperit că este vorba de o prețioasă operă de artă din veacul al IV-lea, datorită unui autor necunoscut.

Odată spălat și restaurat, de sub tabloul găsit a apărut o scenă reprezentând Răstignirea, concepută cu o simplitate de formă și într'o minuțată gamă de culori.

STIRI ECONOMICE

INDUSTRIA FRANCEZĂ COLABOREAZĂ CU GERMANIA

Paris, 15. — Cercurile economice franceze își exprimă speranța, că diferite ramuri ale industriei franceze vor afla un nou avânt în urma colaborării cu Germania. Capacitatea industrială franceză nu este exploatată — după cum scrie revista „Vie Industrielle” — decât la 40 la sută. Reducerea ei la capacitatea integrală este de mare necesitate, atât în interesul aprovizionării proprii, cât și pentru combaterea șomajului. Faptul, că autoritățile germane sunt dispuse fără rezervă de a ușura industriei franceze ascensiunea, mai ales în ceea ce privește materiile prime, ca de ex. cărbunii și mijloacele de transport, trebuie îndeosebi subliniat.

În ceea ce privește adaptarea metodelor franceze de calculație la cele germane, pentru o mai bună comparație a prețurilor la viitoarele comenzi, problema își va găsi în curând deslegare. Un plan corespunzător este în stadiu de preparativă în Franța, urmând a fi pus în aplicare în curând.

CULTURA PLANTELOR FIBROASE ÎN IUGOSLAVIA ESTE ÎN CREȘTERE

Belgrad, 15. — Pentru extinderea culturii cânepii și inului, ministerul iugoslav de agricultură intenționează să ridice 26 întreprinderi în srrd srrd cânepii și șase întreprinderi pentru prelucrarea inului. Aceste întreprinderi vor lua ființă în regiunea Moravei, iar cele de în în Bosnia, dat fiind că aceste regiuni sunt cele mai prielnice acestor plante fibroase.

CAUCIUC JAPONEZ PENTRU CROAȚIA

Belgrad, 15. — Societatea croată „Podgod” duce tratative cu reprezentanții industriei japoneze de gumă pentru importul a 30.000 caucucuri de automobile.

REPREZENTANȚI ECONOMICI PERMANENȚI AI ITALIEI ÎN BALCANI

Roma, 15. — Pentru adâncirea raporturilor economice italo-iugoslave, guvernul italian a ordonat trimiterea la Belgrad a unui delegat permanent pentru afacerile comerciale, care va avea rangul unui ministru plenipotențiar. Această funcțiune a și fost ocupată de șeful secției de export al concernului Fiat, baronul Schmidt. Guvernul italian are de gând să trimită și în alte state balcanice reprezentanți comerciali permanenți.

Concurs pentru ocuparea burselor decernate de Astra

Comitetul central al „Asociației pentru literatura română și cultura poporului român-Astra” Sibiu, publică concurs pentru următoarele burse, vacante în anul școlar 1940/41:

- 1) 1 bursă a Lei 500 anual, din fundațiunea „Mihail Albon” pentru tinerii români gr. ort. sau gr. cat. săraci, cari urmează școli industriale sau comerciale.
- 2) 5 burse a Lei 7000 anual și 1 bursă a Lei 3000 anual, din fundațiunea „Bădi-lă Moldovan”, pe seama studenților români ai facultăților universitare din Sibiu și Timișoara și sunt adăpostii într'unul din căminele studenților universitari din aceste orașe.
- 3) 1 bursă a Lei 5000 anual din fundațiunea „Ninița și Daniel Monasterianu” pentru un student la Universitate, originar din Sânmarghita, jud. Someș; 2 burse a Lei 1000 pentru 2 elevi originari din Sânmarghita jud. Someș și 10 burse a Lei 5000, pentru ucenicii cu bună purtare de pe la maistrii de diferite meserii.
- 4) 1 bursă a Lei 500 anual, din fundațiunea „Petru Mureșanu”, pentru tineri săraci din școlile secundare.
- 5) 4 burse a Lei 1000 anual și 1 bursă a Lei 500 din fundațiunea „D. C. Păcurariu-Bianu”, pentru elevi dela școlile de meserii, comerț industrie și agronomie.
- 6) 11 burse a Lei 1000 anual, din fundațiunea „Ioan Petran” pentru studenți dela Universitate, Școala de beleartă sau Academia de muzică și artă dramatică.
- 7) 5 burse a 500 Lei anual din fundațiunea „Regele Ferdinand” pentru elevi români, săraci, din Munții Apuseni, aplicați la învățarea meseriilor și industriilor casnice;

TIP NOU DE LOCOMOTIVE PENTRU SLOVACIA

Bratislava, 15. — Un aport prețios pentru deschiderea regiunilor muntoase ale Slovaciei centrale turismului, îl prestează noile locomotive speciale, furnizate în Decembrie 1940 căilor ferate ale Slovaciei de către fabrica de locomotive din Viena.

Aceste noi mijloace de locomoțiune vor fi expuse și la Târgul de Mostre din Viena, urmând a găsi un nou câmp de întrebuințare în Balcani, după succesele înregistrate până acum. Cu ajutorul acestor locomotive, căile ferate slovace au introdus trenuri accelerate pe linia Zvolen la Margecany — în locul trenurilor personale care circulau până atunci aci. Această linie, care prin frumusețea ei poate fi comparată cu regiunea Semmering-ului, a fost parcursă de trenurile vechi în timp de 6—7 ore, în vreme ce noile locomotive o parcurg în 4 ore. Se speră că și acest timp va mai putea fi scurtat.

AUTOSTRADA ÎNTRE SCANDINAVIA ȘI GERMANIA

Copenhaga, 15. — Ministerul comunicațiilor Danemarcei a propus Reichstagului danez, aprobarea realizării primei etape a legăturii proiectate între Scandinavia și Germania peste Fehmarn-Belt. Deocamdată s'a proiectat construirea unei autostrade moderne de o lungime de 60 km. dela portul Roedbyhavn până la podul peste Storstroem la Vordingborg. Spesele întregului proiect inclusiv construcția unui pod peste Guldborg-Sund, au fost evaluate la 42 milioane coroane. Suma aceasta urmează să fie acoperită dintr'o contribuție către fisc de un oer (moneta daneză) pe un litru de benzină. Deocamdată vor fi începute lucrările pentru construcția auto-stradei, evaluate la suma de 20 mil. coroane. După terminarea primei etape a străzii, urmează să se prelungească legătura până la Copenhaga.

EXPLOATAREA BOGĂȚILOR MINIERE TURCEȘTI

Istanbul, 15. — În prezent, cercurile bancare din Turcia fac pregătiri pentru mărirea capitalului social al băncii Eti din Ankara. Cu ajutorul acestei bănci urmează să se exploateze atunci bogățiile miniere ale Turciei într'o măsură mai mare decât până acum. În primul rând, banca va finanța exploatarea zăcămintelor carbonifere din Ereğli-Zonguldak, investind în acest scop minele cu mașini moderne de exploatare. Cu ajutorul unor metode mai raționale și prin îmbunătățirea stabilimentelor tehnice, producția acestor mine urmează să se dubleze în scurt timp.

Raportul grupului etnic german față de Statul Român

Cuvân area dlu' Andrei Schmidt la adunarea dela Sibiu

Intr'o temeinică cuvântare — publicată în „Kronstädter Zeitung” din 12 Febr. a. c. — a expus zilele trecute conducătorul Ligei naționale germane din România programul de activitate ce trebuie urmat cu sfințenie de către Sași și Svabii dela noi.

Pentru generația actuală a grupului etnic german din România, concepția politică se cristalizează în cuvintele rostite cu acel prilej de către d. A. Schmidt: „Raportul poporului german din Ardeal și Banat față de statul român este identic cu raportul Germaniei față de România”.

Noua ordine europeană se va realiza, pe aceste plaiuri, pe cale pașnică, fără vărsare de sânge. Conviețuirea pașnică a popoarelor în acest spațiu din Sud-Estul Europei este asigurată, temelile pentru propășirea în deplină libertate a naționalităților conlocuitoare sunt cimentate.

La baza politicii viitoare trebuie să stea, neclintită, *ideea de comunitate*. „Nimeni nu mai are dreptul la pâinea zilnică numai pentru faptul că e stăpân pe o situație materială favorabilă.” După concepția național-socialistă e o datorie de onoare a fiecăruia să contribuie din răsputeri la asigurarea existenței tuturor. Prosperitatea colectivității este deci imperativul categoric al ceasului de față. Pentru condițiile favorabile create de actualii conducători ai statului român, care au înțeles chemarea Führer-ului german privitoare la alcătuirea unei noi ordine europene, d. A. Schmidt își exprimă toată recunoștința.

În complexul problemelor puse în discuție, conducătorul ligei germane se oprește îndelung asupra situației precare a dascălului și a pensionarului, pe care o califică deadreptul catastrofală. E momentul suprem să se îmbunătățească radical soarta acestor oameni oropsiți. Prin trecerea întregului învățământ sub conducerea și supravegherea directă a ligei naționale germane, nu se vor rupe legăturile cu biserica, ci se va merge și de acum înainte pe calea tradițională a unei rodnice colaborări.

Făcând bilanțul operei de ajutorare, menită să aline suferințele celor lipsiți de mijloace mai ales în asprul anotimp al iernii, d. A. Schmidt propagă: „Socialismul nu constă în aceea că te adresezi cuiva prin cuvântul „camarad” sau că îl tutuești pe altul, ci se întemeiază pe prestațiune... Abia atunci se va naște adevărata comunitate socialistă, când omul care are mai puțin, bagă de seamă că vecinul său, care dispune de o avere mai mare, jertfește mai mult”. Rămâne încă mult de făcut în această privință, fiindcă s'a constatat că cei ce dispun de bogății mai mari, sacrifică relativ puțin. Ei însă n'au acumulat aceste averi numai în urma propriei lor prestațiuni, ci mai ales în urma muncii colective din întreprinderile lor. Logic e deci ca aceste bogății să asigure o existență cât mai onorabilă a acelora care le produc.

Astăzi nu e momentul să se incurce omul în discuții politice sterile. O singură lozincă e actuală: *executarea ordinului*. Iar dacă această poruncă va cere chiar bunul suprem, viața cetățeanului, pentru prosperarea statului român și pentru desăvârșirea imperiului german, e o datorie de onoare a fiecăruia s'o îndeplinească. Este imperios necesar ca legăturile dintre România și Germania să fie cimentate prin fapte, nu numai prin vorbe.

I. Gh.

ABONAMENTE:

Pentru țărani	200 Lei anual
Pentru intelectuali (educația de Brașov)	500 Lei
Industrii	1000 Lei
Abonam. de sprijin	2000 Lei

Abonamentele și orice inserări sau publicațiuni se trimit pe adresa: Administrația „Gazeta Transilvaniei” Calea Victoriei 35, Brașov.

Cumpăr și primesc în comision obiecte vechi:

IMBRĂCĂMINTE,
INCĂLTĂMINTE,
MOBILA, ETC.

VIU ȘI LA DOMICILIU. — PLĂTESC CU BANI GATA IMEDIAT.

Maniu Nicolae

Brașov, Str. Regina Maria No. 55

Aspecte din războiul actual

Portsmouth-ul - un iad de flăcări

Aviatorii germani, în sbor deasupra Angliei, sunt martorii unor scene înfiorătoare

— Cine stăpânește Londra?.. —

Aviatorii germani au văzut multe orașe engleze arzând, atât de multe, încât nici nu le mai țin minte. Atunci însă când au văzut Portsmouth-ul arzând, nu s'au putut opri să nu exclame: „Jos este un adevărat iad; orașul acesta arde ca o magazie”.

Înainte de a decola, zburătorii germani știu că orașul acesta va arăta după „vizită” așa cum arată acum Coventry, Birmingham sau Sheffield. Un număr considerabil de avioane germane au intrat în acțiune; ele au fost improspătate cu altele, fără întrerupere, toată noaptea. Focul care încingea orașul se putea vedea de departe, de pe coasta Franței și rezultatul acesta se datorea hotărârii aviatorilor germani și tehnicii lor desăvârșite.

PRIVELIȘTI DE GROAZĂ

„Cu una din aceste escadrelor de atac pleacă și avionul nostru. Pilotul aruncă o scurtă privire observatorului și aceasta fu deajuns; ținta ne era indicată de uriașul incendiu. Orașul arăta ca o imensă mare de flăcări. Am început să coborâm, strecurându-ne printre nouașii care luaseră o culoare roză din pricina focului, ce lumina tot cerul. Iată și tonajul de baloane, pe care pilotul îl evită cu dibăcie. Sunt trei, cinci, nouă, cincisprezece asemenea baloane luminate, jumătate de focul de jos și jumătate de lună. Niciodată n'am zburat atât de jos deasupra unui oraș englezesc.

Privim la stânga, în port, trebuie să ardă un antrepozit; o coloană uriașă de flăcări se înalță spre cer. Antrepozitul acesta, care este probabil o stație pentru încărcarea cărbunilor, arde în întregime. Dincolo: o altă aglomerație de clădiri. Acoperișurile au fost distruse. Flăcările ies acum pe toate ferestrele. Strada, care merge spre port, este străjuită, de o parte și de cealaltă, de flăcări. Tot în port, aruncăm și noi bombele noastre. Ne ridicăm apoi, trecând din nou pe lângă barajul de baloane.

ARTILERIA ANTIAERIANĂ NU INTERVENISE

Deabia sus, ne-am dat seama că artileria antiaeriană nu intervenise deloc. În aceeași clipă, răsună vocea mecanicului de bord: „Avioane de vânătoare de noapte, la stânga”. Pilotul descrie atunci o curbă și avioanele inamice ne pierdură urma. În urma noastră mai zărirăm câteva avioane de vânătoare de noapte. Acesta era deci motivul pentru care tunurile engleze amuțiseră: baraj de baloane și avioane de vânătoare de noapte. Englezilor nu le ieșise încă socoteala.

Portsmouth-ul arde. Am văzut înspăimântătorul spectacol. Ceasul arată acum deabia 11 seara. Ce aspect va avea oare acest oraș mâine?...

CUM ARĂTA LONDRA ÎNAINTE DE RĂZBOIU

Londra face parte din acele mari orașe europene, cari și-au luat înfățișarea actuală deabia de câteva decenii. Pentru cei care au auzit mereu vorbindu-se de îndărătnicia cu care englezul ține la tradiție, acest lucru pare de necrezut. În realitate, Londra nu posedă multe clădiri istorice. Londra istorică a fost mistuită de marele incendiu care a avut loc în Septembrie 1666, când au căzut pradă flăcărilor 89 biserici și 12.000 locuințe. De aceea metropola britanică nu mai are astăzi decât foarte puține clădiri care datează din evul mediu. Dar chiar și din clădirile, care au fost construite după marele incendiu, n'a rămas mare lucru.

Aceasta se datorește următoarelor două cauze. În primul rând englezul este cât se poate de individualist. Conform concepției de care este stăpânit, nimeni n'are dreptul să se amestece în treburile lui, începând cu proprietatea lui particulară. Când vechile familii nobile engleze au început să sărăcească, sau când din cauza impozitelor prea grele aceste familii au fost nevoite să se res. Angă, ele și-au vândut palatele pe care le stăpâneau de sute de ani. Administrația municipală a Londrei n'a intervenit. Năucescu Radu, cl. VIII.

au existat legi pentru protecția clădirilor istorice. Aceasta a avut drept urmare că în locul palatelor, care aveau o valoare arhitectonică, s'au ridicat clădiri comerciale și hoteluri, în cea mai mare parte cât se poate de urâte.

Municipalitatea londoneză, cât și Statul, n'au avut parale de dat nici pentru restaurarea vechilor biserici. Dacă s'a adunat ceva, aceasta s'a făcut numai în urma unor colecte particulare. De aceea restaurarea unor anumite monumente s'a făcut în chip cu totul nesatisfăcător și fără să se respecte punctul de vedere artistic.

TERITORIUL LONDREI APARTINE DOAR CĂTORVA FAMILII

A doua cauză pentru care Londra n'are clădiri vechi și remarcabile o constituie faptul că teritoriul orașului aparține câtorva familii: ducele de Westminster, lordul Howard, Earl-ul of Cadogan și alți câțiva. Aceștia n'au vândut nimănui porțiuni de teren, ci le-au închiriat numai pe 99 ani. Nimeni n'a avut deci interes

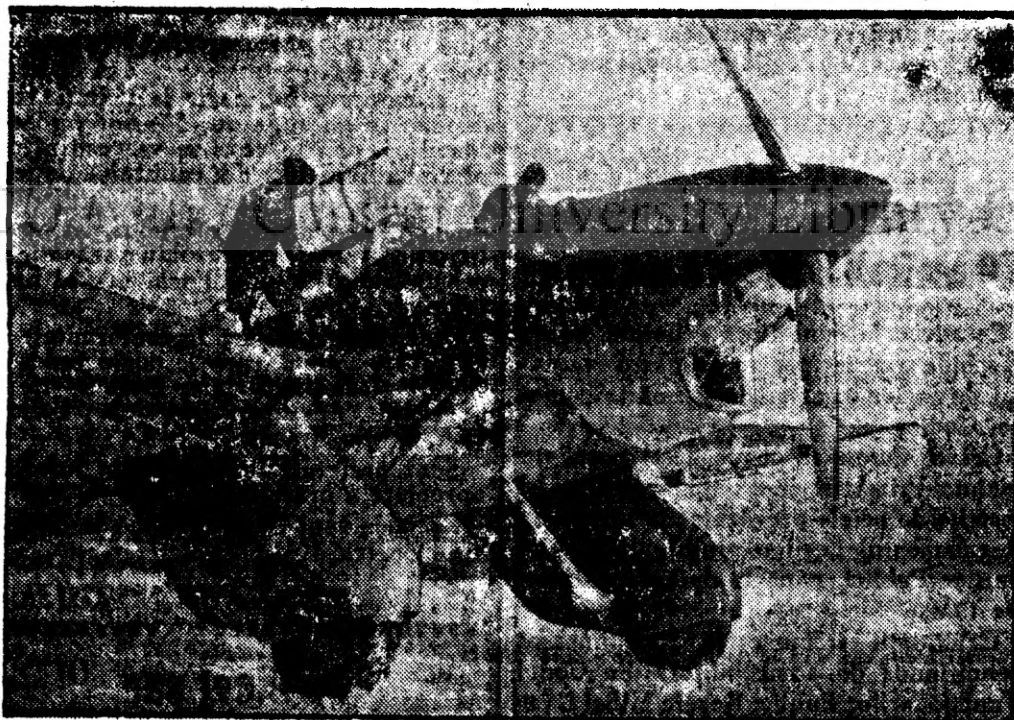
să facă construcții, care să dureze veacuri. Deaceia majoritatea clădirilor Londrei sunt construite din material ieftin și prost.

MIZERIA DIN CARTIERELE SARACE

Așa se explică mizeria care domnește în cartierele sărace ale Londrei, așa numitele „slums”, unde majoritatea caselor sunt dărăpănate. La împlinirea termenului de 99 de ani, niciun proprietar de casă nu-și mai bate capul să facă reparațiuni. De asemenea reparații ar profita numai proprietarul terenului, care la împlinirea termenului de 99 de ani, intră în posesia locuințelor.

Deabia cu ocazia acestui război, s'a emis părerea că o reformă a acestui drept de proprietate este absolut necesară. Din pricina actualei stări de lucruri, nu s'au construit, la izbucnirea războiului, nici adăposturi antiaeriene, căci atât proprietarul de teren, cât și cel de case n'aveau niciun interes să facă asemenea construcții.

Spaima convoiurilor britanice

Avion Stuka Yu 87 înainte de decolare.

Sala Cinematografului „ASTRA”

Miercuri 19 Februarie 1941, orele 9 seara

FESTIVAL

dat de liceul „ANDREI ȘAGUNA” cu concursul liceului INDUSTRIAL DE FETE din rașov

Venit festivalului este destinat pentru scopuri de binefacere

PROGRAM

PARTEA I

1. Fragment din op. „Lysistrata”, muzica de Paul Lincke, executat de orchestra liceului.
2. „Moment muzical”, muzica de Franz Schubert, orchestra.
3. „Polca de concert”, solo acordeon, elevul Roșca C., cl. VII.
4. „Frühlingslied” de Golterman, solo cello de elevul Dörner E., cl. VIII.
5. „Humoreske” de Anton Dvorac, solo acordeon, elevul Balea Ilie, cl. VII.
6. „Rugăciune din Ardeal” de Lucian Valea, executată de elevul Astalușiu Lucian Valea.
7. „Arii naționale”, solo vioară, elevul Damian Benone, cl. II.
8. „Sonată patetică” (Grave și Alegro) de Beethoven, solo pian, elevul Neguț Sorin, cl. VI.
9. „În marșul găstelor”, Intermezzo de Will Glaheh, solo acordeon, elevul Ion Neguț Radu, cl. VIII.

PARTEA II

„La horă” (icoană din Transilvania), text și versuri de elevul Astalușiu Valea L., clasa VI. — Muzica de prof. Mihai Repeș. — Cu concursul d-rei Lucia Duca (sopran) și a d-lui Ion Răzlog (tenor), dela Corul Bisericii „Sf. Adormire” din Brașov-Cetate.

Distribuția:

Anton, vătaful flăcăilor — D. Ion Răzlog
Catalina — D-ra Lucia Duca
Primarul comunei — Elevul Buracu Ion Ioana — Margareta Uriză.
Floarea — Elva Maria Olteanu
Vasile, un flăcău — Elevul Astalușiu V. Petre, un flăcău — Elevul Bădoiu Rom. Maxim, un flăcău — Elevul Greceanu E. Alexandru, un flăcău — El. Teculescu N. Onisim, copil — Elevul Savu Ion Iăutarul — Elevul Ferhat Valeriu.
Flăcăi, fete, copii. Dansuri, coruri, orchestra.

Spectacolele cinematografice de Duminică

Este într'adevăr normal. Duminică, tot omul care a muncit întreaga săptămână, își ia familia, și-o poartă o tură, două, prin centru, apoi merge la cinematograful. După spectacol, altă plimbare, o prăjitură la cofetărie sau un aperitiv la bodecă și hai acasă. Duminică viitoare la fel. Și niciun eveniment — oricare proporții ar avea el, nu poate împiedeca sau modifica acest program duminical de distracție.

La urma urmei, cine poate avea ceva împotriva acestor oameni cumsecade, care muncesc toată săptămâna, își vad de casă și numai odată pe săptămână ies în oraș. Cine, deasemenea, ar putea să-i țină de rău, că vor și ei neapărat să vadă în această zi un film, indiferent dacă merită sau nu, să fie văzut. Și cum toți au această nuziună, cum familia mai ales, așteaptă toată săptămâna — numărând zilele — ca să vadă filmul de Duminică, s'ar putea învinovăți pe aceștia de tot scandalul care se face în această zi la cinematografe?

Într'adevăr, dacă pornim să scriem aceste rânduri, pentru a arăta condițiile în care se fac spectacolele cinematografice de Duminică, este pentru că gradul de aglomerație, învâlmășala, insultele, au depășit cadrul oarecum tolerabil care-l aveau aceste inghesueli la filme în zilele de sărbătoare. Și este necesar să se intervină, întrucât se degradează cetățeanul, se batjocorește omnia și se duce p'aci n-colo buna creștere.

Am vizitat Duminică trecută toate patru cinematografele care există în orașul nostru. Prefutindeni, sălile supraîncălzite, cu galerii și baloane încărcate ca ciorchinii, cu lume în picioare, cu îmbrăuceli, cu răstiri, cu încruntări. Se calcă lumea în picioare, se tescuesc la intrări, se ceartă pentru locuri, încât, ne întrebăm — și pe bună dreptate — dacă într'o asemenea atmosferă, se poate vedea un film, se poate delecta omul sau în sfârșit, să știe și el că a fost la cinematograful.

Ce am văzut la unul din cinematografe, întrece cu mult, tot ceea ce știm fiecare din obișnuitele și oarecum normale inghesueli de Duminică: Când s'au deschis ușile, a dat lumea năvală de parea că un puhoi blestemat a pornit din susul unui munte să dărime și să spele tot ce află în cale. Doamne din societatea bună a orașului, domni grași și serioși, îmbrăncindu-se, disputându-și scaunele, cu hainele motolite, cu pălăriile smulse din mâini și călcate în picioare, cu paltoanele trase de pe umeri și cu fularul strâns până la strangulare.

Nu sunt acestea nici invenții și nici exagerări. Cine dorește să le vadă sau să le simtă, nu are decât să ia un bilet pentru ora 5 sau 7, la orice cinematograful din localitate. La cele din centru sub formă mai atenuată, la margine, cu toată furia.

Fără îndoială, că o asemenea stare de lucruri, care desonorează pe om și ultragiază buunul simț al fiecărui cetățean și spectator, nu mai poate dăinui. Ea trebuie — și cât mai repede — să înceteze. Și aceasta, pentru buunul nume al fiecăruia dintre noi și deasemenea pentru cinematografe. În acest scop, se impune cu hotărâre interzicerea vânzării de bilete peste numărul de locuri. Dar asta, cu cea mai mare strășnicie. Să nu se mai îngăduie sub niciun motiv lume în picioare, care dă astfel dreptul patronilor de cinematograful să vândă bilete cu nemiluita. Să se interzică iarăși cu desăvârșire intrarea în timpul rulării filmului, sub pretextul că s'au eliberat locuri și prin urmare nu se suprapopulează sala.

Spectatorul numai atunci se inghesue și îmbrânțește când știe că sunt locuri puține și când vede atâta lume care așteaptă.

Se impune un control serios la toate cinematografele, pentru ca astfel să înceteze asemenea „spectacole”, de care fiecare trebuie să se rușineze.

Și încă ceva. Am văzut la aceste spectacole de Duminică, lume care ar putea veni nestăjenită, în oricare zi a săptămânii. Dece nu o fac asta. Ar fi bine și de dumnealor, neriscând să fie țărâți prin văltoarea intrărilor și apoi, ar lăsa liberă atâtea locuri pentru spectatorii care nu pot veni decât Duminică.

Indiferent de acestea, un lucru trebuie înțeles și soluționat cu toată hotărârea: încetarea acestor spectacole de debandadă, care ne fac de rău față de atâta lume străină care e printre noi.

C. P. T.

INFORMAȚIUNI

D. Dumitru Lungu, revenind la gazeta noastră, este autorizat a ne reprezenta și a încasa sume de bani, contra chitanțe semnate de direcție.

La prefectura județului se lucrează intens, pentru încadrarea funcționarilor și personalului de serviciu al susnumitei instituții, în noile dispoziții de salarizare.

Institutul German pentru Știință are onoare să vă invite la a treia conferință despre „Literatura germană contemporană”, pe care o va ține d. Dr. Erwin Neustädter, Vineri, în ziua de 21 Februarie, la orele 2.30, în aula Liceului Honterus. Intrarea la conferință este gratuită.

SPECTACOLE

AXA: În curând la cinematograful Axa vom avea ocazia să admirăm talentata artistă Deanna Durbin în filmul: „Primul bal”.

ASTRA: Vom avea plăcerea să asistăm la o minunată comedie: „Haina face omul”, cu cel mai hazliu actor al casei germane de filme, Heinz Rühmann.

Anunț important

Personalul ce aparține Cercului Recrutare Brașov și anume: ofițerii și subofițerii de rezervă, precum și trupa (sergi, caporal și sold.) din contig. 1912-1921 inclusiv, care intră în categoriile de mai jos, este rugat a se prezenta la Cerc până la data de 25 Febr 1941, pentru completarea unei fișe speciale astfel:

- Chimiștii specialiști în: gaze industriale, laborator, proct. toxice gaze și protecție, ingineri fotocinema.
 - Ingineri specialiști: agronomi, constructori, drumuri, electricieni P. T. T., electromecanici, mecanici, exploz. contr. muniții, hidraulici, C. F. R. mișcare, poduri, mine, radio, specialiști auto, silvici, industriali, sp. tăbăcari.
 - Arhitecți, spec. auto-tehnicieni, ofițeri mecanici, serv. geografic, tipografi.
 - Toți cei ce cunosc bine vorbit și scris limbi străine, cu arătarea acestora.
- Relațiunile de mai sus pot fi trimise și în scris pentru cei ce nu se pot prezenta personal.

GRAND HOTEL LAFAYETTE BUCUREȘTI
CALEA VICTORIEI 11
Cel mai bun și confortabil HOTEL AL CAPITALEI
— Prețuri moderate —
358

Cinema Corso - Bismarck

Producția Casei Tobis, reprezentată în premieră, pe țară, la Cinema Corso, merită să rețină atenția publicului, fiind unul din marile filme ale stagiunii. Cu o artă desăvârșită, concentrându-se la evenimentele semnificative, evocă viu și, în același timp veridic istoricește, toată atmosfera epocii, fără ca dramatismul acțiunii să sufere. Într-o serie de tablouri impresionante, se arată viața sobră a Curții regale dela Berlin, fastul celei imperiale franceze din vremea lui Napoleon III și al celei austriece din aceeași vreme, congresul suveranilor germani la Frankfurt pe Main, ședințe parlamentare pline de agitație, scene din războiul împotriva Danemarcei în 1864, al Austriei în 1866 și al Franței în 1870, toate înlăntuite firesc și cu gust, spre a ne putea înălța atît lupta dramatică a cancelarului de fier împotriva tuturor adversităților, neînțelegerilor și intrigilor contemporanilor săi, cât și sbuciumul sufletesc al bătrânului său suveran, regele Wilhelm I al Prusiei, care-l susține adesea chiar împotriva propriilor sale inoelii sau dorințe, în marea sa acțiune politică de înălțare a statului, pentru că o justă intuiție l-a învrednicit să recunoască în primul său sfetnic pe omul providențial, singur în măsură să împlinească cerințele timpului și să confere glorie domniei sale. Jocul sobru și concentrat al celor doi protagoniști, al lui Paul Hartmann în Bismarck și mai ales al interpretului regelui Wilhelm I, precum și o regie competentă și îngrijită până în amănunte și în figurile secundare, conferă relief și strălucire unui spectacol ce reușește să îmbine într-o sinteză fericită criteriile artistice cu însușirile instructive, spre a stăpâni, cu plăcută atracție, atenția necondiționată a publicului.

Jud. Brașov. Primăria comunei Codlea.
Nr. 318-1941.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală, că se deschide concurs pentru ocuparea postului de casier comunal la Primăria comunei Codlea.

Cei ce doresc să ocupe acest post, vor înainta Primăriei cereri timbrate legal și însoțite de actele prevăzute la art. 7 din Regulamentul Legii Statutului Funcționarilor Publici, până la data de 10 Martie 1941.

Candidații trebuiesc să îndeplinească condițiunile de admisibilitate din Codul Funcționarilor Publici Regele Mihai I, Legea Statutului Funcționarilor Publici și Regulamentul comunal pentru organizarea serviciilor comunale.

Salariul va fi cel prevăzut în bugetul comunal.

Primar, C. Göbbel. Notar, I. Magda.

BANCA DE COMERT S. A. BRASOV (Reg. Bancar Nr. 17 din 13 Iulie 1934).

Convocare

Domnii acționari ai Băncii de Comerț S. A. Brașov, sunt rugați a lua parte la adunarea generală ordinară, care se va ține în ziua de 5 Martie 1941, la ora 11 a. m., la sediul societății din Brașov, Str. Regele Mihai I Nr. 13.

Dacă adunarea generală convocată în această zi nu va fi în număr, se va ține o a doua adunare în ziua de 13 Martie 1941, la orele 11 a. m. în același local, cu aceeași ordine de zi, care adunare va decide valabil, oricare ar fi capitalul reprezentat.

Ordinea de zi:

- Darea de seamă a Consiliului de administrație, aprobarea bilanțului și contului de profit și pierdere, propunere privitoare la întrebuintarea beneficiului net, raportul și propunerea cenzorilor, descărcarea consiliului de administrație și a cenzorilor, pe gestiunea 1940.

- Alegerea Consiliului de administrație.

- Alegerea cenzorilor.
- Remunerația administratorilor și cenzorilor.

Domnii acționari cari doresc a lua parte la această adunare, sunt rugați a-și depune acțiunile la sediul băncii la Brașov, cel mai târziu până la 28 Febr. 1941.

Consiliul de Administrație.

Publicațiune

Se face cunoscut că în ziua de 1 Martie 1941, ora 9 dimineața, Regia Autonomă I. A. R. din Brașov, va ține licitație publică pentru procurarea a 500 vagoane lemne de foc.

Cei care vor lua parte la licitație, vor depune o garanție de 5% din valoarea furniturii oferite, care se va restitui după ce va livra 10% din cantitatea de lemne oferită.

După deschiderea ofertelor, va urma licitația orală cu concurenții prezenți, începând dela prețul cel mai mic al ofertelor.

Ofertele se vor face în conformitate cu caetul de sarcini, care se poate vedea în fiecare zi de lucru între orele 8-13, la Serviciul Administrativ dela Uzinele I. A. R. din Brașov.

Sunt preferați furnizorii din imediată apropiere a orașului Brașov.

Lemnele sunt livrabile până la data de 1 Octomvrie 1941.

REGIA AUTONOMĂ I. A. R.

Publicațiune

Se publică spre cunoștința generală, că la data de 20 Februarie 1941, ora 10 a. m., va avea loc la Administrația Comercială a Monopolului Alcoolului, din București, Calea Victoriei Nr. 114, în conformitate cu prevederile art. 61 din Legea Monopolului Vânzării Spiritului și Băuturilor Spirtoase, o tratare prin bună învoială, cu oferte închise și supraofertări verbale, pentru concesionarea distribuției spiritului casnic, rachiurilor de Monopol și spiritului denaturat în cuprinsul județului Brașov.

Cantitățile de produse ce vor trebui să fie distribuite anual sunt de minimum:

- 5.490.300 grdal pentru spirt casnic și produse monopolizate;

- 550.000 grdal pentru spirt denaturat.

Concesiunea va fi acordată pe timpul dela 1 Aprilie a. c. până la 31 Martie 1944, în condițiunile prevăzute de regulamentul pentru vânzarea și distribuirea produselor Monopolului Alcoolului și caietului de sarcini ce se vede la Administrația Comercială M. A. T. Biroul Depozitelor județene, în fiecare zi de lucru, între orele 12-13.30.

Garanția ce va trebui depusă de concurenți, pentru a fi admiși la tratare prin bună învoială anunțată prin prezenta publicație va fi în valoare de 25% din garanția prevăzută în caietul de sarcini la art. 7 și va fi consemnată la Casa de Depuneri și Consemnațiuni, 3/4 în numerar sau efecte publice scotite cu 10% sub cursul zilei și 1/4 va trebui să fie subscrișă în bonuri pentru înzestrarea armatei.

Camuflarea luminilor la autovehicule

Brașov, 15. — Se aduce la cunoștință următoarele:

Camuflarea luminilor de poziție din spațiile autovehiculelor se va realiza prin acoperirea în interior a geamurilor printr-o tablă în care s'a practicat o deschizătură de formă dreptunghiulară de 4 cm. lungime pe 5 mm. înălțime.

Lumina stopului rămâne necamuflată. Idem, indicatoarele de întoarcere și pe timpul nopții, spre a se asigura circulația în condițiuni cât mai bune.

Mica publicitate

DACTILOGRAFA română caut post oraș sau provincie, posed diplomă. Ziar 2. — B. 1-2

DE INCHIRIAT 2 camere mobilate sau nemobilate. Str. Mihail Weiss Nr. 16., ap. 4, etaj. 75

Subsemnata Clara Golub, dentistă diplomată din Brașov, Piața Libertății 8, pierzând registrul de evidența aurului, îl declar nul și fără valoare în mâinile oricui s'ar găsi.

CALFA DE CROITOR și băiat de serviciu găsesc angajament imediat la croitoria Szabo Ioan, str. Regele Carol 22, ap. III.

BUCATAREASA sau fată isteafă, care să se priceapă și la gătit, se caută pentru angajare imediată. Adresa Str. Maresal Averescu nr. 41, etaj II, la profesorul I. Gherghel.

ANGAJAM maestru mecanic pentru autotur, vopsitor, electrician pentru acumulatori și bobinaje, și specialist în arcuri de automobile, cu lefuri bune. Oferte la firma „Auto-Record”, Str. Dr. Schnell Nr. 3, lângă fabrica Schiel. 78

DICKTENHOBEL cca 60 cm. în stare bună se caută. A se adresa la tâmplarul Grimm, Str. Plevnei 16.

DE INCHIRIAT o prăvălie în strada Gării Nr. 40. 425

CASA DE VANZARE sau de schimb în terit. cedat, Odorheiu, Bulev. Reg Ferdinand 126. 6 camere, bucat., grădina, parc de flori, dependințe. Schimb în Brașov sau București. A se adresa: Str. Dorobanților 42, sau C. R. Brașov, Ciurea Apostol.

FUNCȚIONAR tânăr, român, practică îndelungată la bancă, posedând perfect germana, franceza, puțin ungară și engleza, perfect mașina de scris, corespondența, secretariat, noțiuni juridice, caută post. La ziar sub „M. 5”. Brașov. 1-2

SCHIMB SAU VÂND plătitibil în România una ultramodernă centrală casă cu 4 apartamente. Deasemenea 3 parcele în centrul Clujului, cu Brașov, București. Oferte la ziar sub „Splendidă”. 1-5

VÂND autocamion „Ford” opt cilindri. în bună stare și cauciucurile bune. Brașov, Gh. Lazăr 4.

Funcționar

tânăr cu studii comerciale și practică de birou, cunoscând mașina de scris și limba germană să se adreseze imediat pentru post de viitor Fabricii de Acid Sulfuric „MĂRĂȘEȘTI” din Brașov Șoseaua Negru Vodă No. 126, prezentând ofertă scrisă și actele doveditoare împreună cu pretențiunile de salarizare

Mecanic

pentru mașina cu aburi se caută la FABRICA de ACID SULFURIC „MĂRĂȘEȘTI” din rașov Șoseaua Negru Vodă No. 126 Prezentarea imediat cu toate actele în regulă 1-3

În veci nemângăiași aducem la cunoștința tuturor rudelor, prietenilor și cunoscuților, că mult iubitul nostru fiu și frate

GHEORGHE MOROIU

după scurtă dar grea suferință și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului. Joi 13 Februarie 1941, în etate de 44 ani

Rămășițele pământești ale scumpului nostru defunct vor fi așezate spre veșnică odihnă în ziua de 15 Februarie 1941, orele 3 p. m. dela locuința din str. Spitalul Militar No 1, în cimitirul bisericii ortodoxe române din str. Bisericii române

DORMI ÎN PACE SUFLET BLÂND

Brașov 14 Februarie 1941.

INDURERATA FAMILIE

Realizări gospodărești în comunele săcelene

Brașov, 15. — Cu toate că anul trecut a fost an de criză, din cauza concentrațiilor și evenimentelor neprielnice care se succedau în mod vertiginos în întreaga țară, totuși datorită muncii nepreocupate a acelor care erau însărcinați cu lucrările gospodărești ale comunelor rurale, s'au înfăptuit multe.

Prin strădania uriașă care s'a depus pentru o cât mai bună și mai omenoasă existență a țaranului, s'au adus alinări simțitoare în multe cămine.

Astfel, în comunele săcelene s'au obținut frumoase și practice realizări, datorită insistenței și priceperii d-lui pretor maior Vasilescu.

INFAPTURI

Iată câteva din aceste înfăptuiri, înregistrate cronologic fără comentariu, care este de prisos.

Baciu: Canalizarea pârului Valea Baciuului pe o lungime de 200 m.; renovarea localului primăriei, terminarea băii și cantinei școlare. Cu aceste lucrări s'au cheltuit 4.600.000 lei.

Tot aici s'a pavat, pe o lungime de 1¼ km., șoseaua județeană dintre Dârste și Brașov.

Turcheș: S'a reparat canalul Morii distrus de potopul din vara anului trecut.

S'a tăiat strada Sulică, al cărei fundament este din bolovani, lucrări în valoare de 1 milion lei.

Cernatu: S'a terminat renovarea edificiului primăriei începută cu un an în urmă.

Satu-Lung: În această comună s'au completat apeductele comunale în valoare de 1.500.000 lei și s'a început construirea unei fabrici de filatură actualmente pusă sub acoperiș. A fost terminată o fabrică de cașcaval la Babarunca, așezată în apropierea munților Ciurăș, Tesla Sluerti,

unde sunt întinse pășuni și acolo se găsesc nenumărate turme de oi, așa că materia primă este la îndemână.

Tot în această comună s'a construit o stradă spre căminul Colceag și s'a terminat căminul.

Târlungeni: A fost ridicat un grajd de reproducători în preț de 700.000 lei și s'a reparat canalul Valea Satului, distrus de inundații și indiguirea lui pe o distanță de 100 m

PLANURI DE VIITOR

Iată și planurile de lucrări în viitor al d-lui pretor maior Vasilescu:

Se va construi în Satulung, pentru indiguirea Gârčinului, un baraj, apoi o baie populară care va costa aproximativ 3 milioane lei. Mai este în plan construirea unui dispensar medical și a unei locuințe pentru medic.

Cernatu: O baie populară.

Turcheș: Construirea unui canal și a două baraje ce vor costa 1.400.000 lei.

Purcăreni: Continuarea canalului început în 1938 în lungime de 250 m.

Zizin: Un grajd pentru reproducători și continuarea construirii canalului Valea Zizinului, început în 1939.

Baciu: Continuarea construirii canalului Valea Baciuului.

Târlungeni: Construirea unui canton de pădure pe Valea Dălghiului în asociație cu comuna Purcăreni.

Aceste lucrări, ce urmează să fie executate în viitor, depind de situația care va fi în decursul verii.

Prin ele se va ridica nivelul de trai al sătenilor noștri, care vor găsi un sprijin părintesc și o deplină înțelegere în conducătorii lor.

DUMITRU LABEȘ

Prob'eme edilitare

Cartierele în care locuiesc refugiații sunt într'o stare deplorabilă

— Întru binevoitoarea atenție a d-lui primar al municipiului —

Brașov, 15. — Cetățenii din cartierul Gării, parcelarea „Furnică Ștefan” (străzile Ion Luca Caragiale, Ion Creangă, Bogdan Petriceicu Hașdău, etc.) ne roagă să publicăm următoarele:

Străzile din acest cartier se găsesc într'o stare deplorabilă. Nu este nici trotuar, nici pavaj, canal, electricitate etc. și — mai ales în timpul iernii — nu se pot străbate din cauza noroiului și a ape-

lor care se adună în mai multe locuri.

Cum cele mai multe dintre locuințele acestui cartier aparțin refugiaților din teritoriile cedate, cumpărate sau schimbate cu alte locuințe din Ardeal și cum toți sunt supuși taxelor comunale, ei roagă respectuos pe d. Primar al Municipiului, să fie trecut și acest cartier în bugetul Primăriei pe anul în curs și să se poată repara străzile.

Publicațiune

pentru depunerea declarațiilor de impunere la taxele militare datorate de evrei

Se aduce la cunoștința evreilor supuși taxelor militare că, în conformitate cu art. 10 din Decretul-Lege asupra taxelor militare datorate de evrei (publicat în Monitorul Oficial Nr. 17 din 21 Ianuarie 1941) și Decizia Ministerială Nr. 416.711 din 31 Ianuarie 1941, sunt obligați a depune declarațiunile legale de impunere, după cum urmează:

a) Tinerii evrei care au împlinit vârsta de 18 ani, cum și cei care urmau să fie supuși recrutării în anul 1940, vor depune declarațiunile de impunere în cursul lunilor Februarie și Martie;

b) Tinerii evrei, în vârstă de 21—24 ani, care au fost lăsați la vatră pe baza Decretului-Lege relativ la Statul Militar al evreilor, înainte de terminarea stagiului militar, precum și desconcentrații pe baza aceleiași legi, vor depune declarațiunile de impunere cel mai târziu până la 21 Februarie a. c.;

c) Evreii în vârstă de 24—50 de ani, care nu au fost concentrați și orice altă categorie de imposabili neprevăzută mai sus, vor depune declarațiunile de impunere cel mai târziu până la 28 Febr. a. c.

Declarațiunile de impunere se vor fa-

ce pe formulare întocmite de Minister și se vor depune numai la Circumscripția de Constatare în cuprinsul căreia se află domiciliul impozabilului.

Pentru evreii în vârstă de 21—24 ani sunt obligați a depune declarațiunile de impunere și părinții lor.

Soțul va face declarație și pentru soția sa, fiind considerat mandatar legal al acesteia.

Declarațiunile se vor procura contra cost, dela oricare Administrație Financiară de Constatare și Circumscripțiuni de Constatare Fiscale.

Evreii care realizează venituri din salarii, tantieme, dobânzi, redevențe etc., etc., supuse impozitului pe salarii și mobilier, sunt obligați să anunțe pe debitorii veniturilor respective asupra impozabilității lor, iar aceștia sunt obligați să rețină și să verse sumele corespunzătoare taxelor militare, odată cu impozitele elementare respective.

Cei ce nu se vor conforma obligațiunilor ce le sunt impuse prin Decretul-Lege menționat, vor suferi pedepsele prevăzute de art. 17 și următorii din Decret.

MINISTERUL FINANTELOR.

Cinema Corso

Azi și în zilele următoare

BISMARCK

cu Paul Hartmann, Lil Dagover
Friedrich Kayser și
Maria Koppenhöfer

Primăria municipiului Brașov

No. 70 1941 — Bir. M. O. N. T.

Ordonanța Nr. 1

Noi, Dr. N. G. V. Gologan, Primarul Municipiului Brașov, având în vedere ordinul Comandamentului Apărării Antiaeriene a teritoriului Nr. 18043—1940;

Având în vedere ordinul Marelui Stat Major Nr. 391—1940;

În virtutea dispozițiilor art. 16 din Legea Administrativă,

ORDONĂM:

1. Proprietarii de case de pe raza Municipiului Brașov sunt obligați să execute până la data de 1 Martie 1941, următoarele lucrări de amenajare și înzestrare a adăposturilor — pivnițe sau sub-soluri:

1. Intrarea și ieșirea lesnicioasă din adăposturi:

a) Intrările în adăposturi vor trebui să fie libere de orice obiecte și obstacole, care ar putea împiedeca circulația repede.

b) La intrări, se va instala o lampă electrică cu bec, cu lumina ascunsă (camuflată) pentru iluminarea intrării în adăpost.

2. Aerisirea și iluminatul adăposturilor:

a) În adăposturile în cari nu sunt instalate ventilatoare speciale cu filtre, reimprespătarea aerului se va face cu sodă caustică în lăzi deschise, socotind 140 grame de persoană și pe oră; toată cantitatea trebuind să fie calculată pentru o ședere de cel puțin 3 ore a numărului de persoane pentru care este prevăzut acel adăpost.

b) Numărul persoanelor într'un adăpost poate să fie cel mult de 50, calculându-se pentru fiecare persoană o suprafață de un metru patrat.

c) Pentru o persoană se calculează, în adăpost, cel puțin 2,5 m. c. de aer.

d) Pentru iluminarea adăpostului, în afară de lumina electrică cu curent dela Uzina Electrică, se vor prevedea și lămpi electrice cu acumulatori, cel puțin 1 bucată la 20 persoane, sau eventual lămpi electrice de buzunar.

3. Tavanul pivnițelor:

a) Se pot folosi ca adăposturi numai pivnițele cu tavan de beton armat, cu bolți de cărămidă susținute de traverse de fier sau cu bolți mari de cărămidă.

Pivnițele cu tavane de lemn, neputând fi folosite ca adăposturi, proprietarii sau chiriașii unor astfel de imobile își vor săpa tranșee în liber la o depărtare de cel puțin 10 metri de clădire, la o dată posterioară care va fi hotărâtă de guvern.

b) Tavanele cu beton armat, bolțile cu traverse sau bolțile mari peste pivnițe, trebuie să reziste până la o sarcină, uniform repartizată, de 1500 kg. pe m. p. la casele până la trei etaje.

În caz că planșeul n'ar fi construit pentru o asemenea rezistență, el se va întări cu proptiri solide de lemn, fier profilat sau beton armat.

4. Obiectele ce trebuie să se găsească în adăposturi:

a) În adăposturi trebuie puse bănci pentru șezut, calculându-se câte 50 cm. lungime de bancă pentru fiecare persoană.

b) În orice adăpost, în care încăp până la 20 persoane, trebuie să se găsească cel puțin un târnăcop, o lopată, o casma, un ciocan de cel puțin 250 kg., o secură, un fierăstrău, o rangă de oțel, de cea. 180 cm. lungime și o dală de oțel pentru spart zidăria sau betonul. La un număr mai mare de persoane, numărul acestor unelte se va mări în măsură cu înmulțirea numărului persoanelor.

5. Asigurarea adăposturilor împotriva pătrunderii gazelor:

a) Împotriva pătrunderii gazelor, adăposturile trebuie să fie complet asigurate prin astuparea tuturor deschizăturilor cu lut, ceară, hârtii de lipit, pânză îmbibată cu uleiuri, sau uși de oțel, special lucrate, care să nu permită pătrunderea gazelor.

b) Încăperile pentru adăposturi trebuie astfel alese încât să nu treacă prin ele conducte de apă, de canal, de calorifer sau de gaz aerian.

c) În adăposturi trebuie să se mai găsească vase ce pot fi bine închise — ermetic — pentru păstrarea apei de băut sau eventual a alimentelor, precum și un dulap cu medicamente de prim ajutor și anume:

1. Hârtie sugativă de 15—10 cm., 25 bucăți. 2. Clorură de var cu talc, 200 gr. 3. Hipermanagan Tab. 0.25, 20 bucăți. 4. Bicarb. comp. 7 gr., 10 buc. 5. Clorură de sodiu, comp. 7 gr., 10 buc. 6. Soluție anti-tiroidiană 50 gr., 50 gr. 7. Alifie nasală, 20 gr. 8. Oleu gomenolat 2%, 25 gr. 9. Flacon picător cu colir novocaină 2% și adrenalină 1 la mie, 25 gr. 10. Perle de eter, 20 buc. 11. Vată hidrofilă a 30 gr., 5 pac. 12. Alcool rectificat 95%, 250 gr. 13. Tinctură iod, 50 gr. 14. Apă oxigenată 50 gr. 15. Codeină (1.01), 10 bucăți. 16. Foarfece curb, 1 buc. 17. Brici, 1 buc. 18. Pansamente mari, 5 buc. 19. Pansamente mici, 10 buc. 20. Triangule, 5 buc. 21. Tub cauciuc 75 cm., 1 buc. 22. Pensă, 2 buc. 23. Ace de siguranță, 25 buc. 24. Atele de lemn, 3 buc. 25. Pahar gradat 250 gr., 1 buc. 26. Bidon apă 500 gr., 1 buc. 27. Lampă electrică, 1 buc. 28. Baterie de rezervă, 1 buc. 29. Foarfece drept, 1 buc.

II. Conform dispozițiilor art. 63 alin. b), din legea pentru apărarea antiaeriană activă și pasivă a teritoriului, acei cari nu vor executa lucrările indicate sub pct. I al prezentei ordonanțe, precum și acei cari vor întârzi, sau vor sabota executarea acestor lucrări de protecție contra atacurilor aeriene, se vor pedepsi cu închisoare corecțională dela 6 luni la 2 ani și cu amendă dela 5000 la 50.000 lei.

Brașov, la 6 Februarie 1941.

Primar: Dr. N. G. V. Gologan Secretar gen.: Dr. Virgil Voicu

Șeful biroului M. O. N. T.: I. Drugă.

ULTIMA ORA

Tribunalul Militar al Capitalei a pronunțat

Sentința în procesul atentatorilor din pădurea Jilava

S'au pronunțat condamnări între un an și 25 ani muncă silnică

București, 15 (Rador). — În ultimele 24 de ore a fost liniște pe întreg teritoriul țării. Descinderile și perchezițiile efectuate până în seara de 13 Februarie 1941, au dat următoarele rezultate:

În Capitală au fost arestați: Mailat Vasile, fost primar al sect. IV Albastru; Constantinescu C.; Popescu Emil; Niculescu D.; Eliad M.; Constantinescu Titu; Scarlat Chivulescu, funcționari; Remeta Aurel, fost inspector special la Siguranța Statului; Tomoioga Dragoș, fost șef de cabinet al fostului secretar general de la Ministerul Internelor.

În provincie au fost arestate 4.551 persoane, printre care se află: Ilie Vlad Sturza, Irimescu Paul, Panait Vasile, Iofan Aurel și Oralu I., șefi de rebeliune din Iași.

CONDAMNĂRILE TRIBUNALULUI MILITAR AL CAPITALEI

Tribunalul Militar al Capitalei a judecat 59 persoane participante la rebeliune, pronunțând: 21 condamnări dela 5—25 ani muncă silnică, o condamnare la 20 ani temniță grea, 20 condamnări de la 3 luni la 5 ani închisoare, o condamnare la 1000 lei amendă și șase achitări.

SENTINȚA ÎN PROCESUL ATENTATORILOR DELA JILAVA

În procesul atentatorilor din pădurea Jilava-Ilfov, a fost pronunțată următoarea sentință:

Au fost condamnați: Marin Mihăiță la

25 ani muncă silnică; Paraschiv Vasile la 25 ani muncă silnică; Eduard P. Tomescu la 20 ani muncă silnică; Nicolae Caramfil la 15 ani muncă silnică; Alex. Postelnicu la 10 ani muncă silnică; Dumitru M. Vasile, Dumitru I. Baci, Dumitru Gr. Avram, Nicolae Voiculescu și Nicolae Ciurea la câte 8 ani muncă silnică; Gh. Dumitru zis Gogu Soare la 6 ani muncă silnică; Elena C. Doneu, Doncu T., Florea Beiu, Ivan Gh. Ivan zis Baltă, Rafail C. Alecu, Constantin I. Constantin și Ilie I. Niță la câte 5 ani muncă silnică; Constantin M. Doncu la 5 ani închisoare; Goian Dormidont la 2 ani închisoare; Vasile C. Mihăescu la un an și șase luni închisoare.

Fostul rege al Spaniei grav bolnav

Berna, 15 (Rador). — Corespondenții agenției „Havas” este informat că fostul rege Alfonso al XIII-lea al Spaniei este grav bolnav de anghină.

Fostul suveran trebuie să stea în pat, dar medicii declară că orice pericol a fost înlăturat.

Generalul de corp de armată Giuseppe Telera a căzut în luptele dela Benghazi

Roma, 15 (Rador). — Generalul de corp de armată Giuseppe Telera, comandantul armatei a II-a, a căzut eroic în luptele ce s'au desfășurat de curând în zona Benghazi.

Grav rănit în unul din cele mai grele momente ale luptei, generalul nu a putut fi transportat din cauza gravității rănilor. El a căzut în mâna inamicului și a murit după câteva ore.

Consiliul economic instituit sub președinția dlui general Antonescu

Comunicat

București, 15 (Rador). — Joi, în 13 Februarie, s'a ținut la București un consiliu economic prezidat de d. general Antonescu.

Au participat d-nii: col. N. Dragomir, ministrul Coordonării și Statului Major Economic, general Ion Sichițiu, ministrul Agriculturii și Domeniilor, general Gh. Potopeanu, ministrul Economiei Naționale, general N. Stoenescu, ministrul Finanțelor, general Gr. Georgescu, ministrul Lucrărilor Publice și Comunicațiilor, general Eugen Swiedenek, subsecretar de stat la Ministerul Economiei Naționale pentru Colonizare și populația evacuată, V. Dimitriuc, subsecretar de stat la Ministerul Economiei Naționale pentru petrol și exploatarea miniere.

S'au hotărât următoarele:

1. Să se organizeze la Președinția Consiliului de miniștri un serviciu de control prin care să se urmărească executarea hotărârilor luate de consiliile de miniștri.
2. Să se înființeze o comisiune interministerială care să studieze armonizarea taxelor de transport.
3. Să se treacă la arăturile și însămânțările de primăvară de îndată ce timpul va fi prielnic. În acest timp să se facă toate lucrările pregătitoare.
4. Repartiția tractoarelor din Germania să se facă ținându-se seama în primul rând de nevoile micilor proprietari.
5. Ministerul Agriculturii și Domeniilor să dea dispozițiuni pentru îngrijirea pomilor fructiferi și pentru pregătirea fabricilor de marmeladă și de uscare a fructelor.
6. Examinându-se probele de pâine soșite din diferite părți ale țării, s'a constatat că aproape toate sunt de bună calitate.
7. Să se redeschidă fabrica de ciment dela Gura-Văii și să se unifice prețul cimentului.
8. S'a aprobat sporirea creditului acordat Institutului Național al Cooperăției, pentruca el să poată face față la timp angajamentelor.
9. S'a luat act de creșterea încasărilor statului și depunerilor la bănci.

O hotărâre a dlui general Antonescu

Famiile concentraților lipsiți de mijloace vor primi ajutoare bănești

D. general Antonescu a hotărât să dea ajutoare familiilor concentraților săraci. În acest scop se aduce la cunoștință următoarele:

1. Cotele de ajutoare vor fi: Pentru concentrații dela țară câte 400 lei pentru soție și în plus câte o sută lei de fiecare copil minor. Pentru concentrații dela orașe suburbane câte 500 lei pentru soție și în plus câte o sută lei de fiecare copil minor. Aceste ajutoare nu vor fi acordate decât celor concentrați, cari vor fi dovediți că sunt săraci de tot și deci, familiile lor au nevoie de susținere din partea statului.

Nu vor fi socotiți săraci și deci nu vor avea drept la ajutoare concentrații aflați în situațiunea următoare:

La orașe și suburbane, cei ce au un imobil proprietate, care (pe lângă locuința) le mai asigură în plus din chirii un venit lunar de minimum o mie lei pentru soție și câte 200 lei de fiecare copil.

La sate, cei ce au proprietate cel puțin două pogone pentru el și soție și câte o jumătate pogon de fiecare copil.

Se vor da apoi lămuririle necesare în vederea distribuirii acestor ajutoare concentraților pe luna Februarie.

O importantă consfătuire la Prefectura județului

Brașov, 15. — Miercuri 12 Februarie, orele 5 d. a., la prefectura județului s'a ținut o consfătuire, la care au participat d-nii: colonel Gh. Vrânceanu, prefectul județului, A. Comănescu, subprefectul județului, dr. N. G. V. Gologan, primarul municipiului și delegatul comitetului refugiaților, prețor Codarcea, care a prezentat întreg inventarul dela biroul refugiaților care funcționa pe lângă Ajutorul legionar.

S'a discutat continuarea funcționării cantinelor sub controlul direct al Serviciului asistenței sociale dela primăria municipiului, precum și modalitatea plasării și ajutorării refugiaților.

S'a precizat că vor lua masa la aceste cantine numai acei lipsiți complet de mijloace materiale.

Nu vor lua masa cei ce au avere personală, care le-ar da posibilitatea de trai. Tot cu ocazia acestei consfătuiri s'a hotărât ca dela 1 Aprilie a. c., fondurile necesare întreținerii cantinelor, să fie alocate din bugetele prefecturii și primăriei.

În chestiunea prăvăliilor evreiești în aceeași sedință s'a hotărât ca judecarea litigiilor existente să fie soluționate potrivit normelor de judecată primite dela forurile superioare competente.

D. L.

Un grup de parașutiști englezi au fost lansați în regiunile irigațiilor din Calabria

Roma, 15 (Rador). — Comunicatul oficial italian de Vineri semnaleză că un grup de parașutiști englezi, cari încercau să distrugă lucrări de interes public în Italia meridională, au fost capturați.

Asupra acestui fapt se află următoarele amănunte: În noaptea de 10—11 Februarie, parașutiștii scoborând în regiunea Lucania și Calabria, între orele 22,30 și 2 dim., cu arme automate și cartușe explozibile, intenționau desigur să avarieze amenajamentele hidraulice ale acestor regiuni, superbe realizări ale regimului fascist, datorită cărora s'a putut procedea la o intensă valorificare agricolă a întregii zone, apoi liniile de cale ferată, poduri, șosele etc. etc.

Luând contact cu pământul într-o poiană înconjurată de păduri, parașutiștii au ocupat niște ferme, punând pe țărani în imposibilitate să reacționeze.

Unul din parașutiști își fracturase un picior. El a fost lăsat într'una din ferme, unde puțin în urmă a fost arestat de carabinieri.

Pentru a înșela buna credință a țărănilor și pentru a li se deschide ușile, parașutiștii strigau: „Duce”! După ce au lăsat pe camaradul lor rănit, englezii s'au îndreptat către izvoarele ce alimentau sistemul de irigațiuni, cu ajutorul unor hărți topografice ce le aveau la ei. Însă în acea regiune fusese dată alarma, iar carabinieri în colaborare cu poliția și organizațiile militarizate ale partidului fascist au împânzit regiunea cu o rețea de supraveghere, organizând imediat putere ce au făcut ca situația parașutiștilor să devină extrem de precară.

Aceștia, încercuți în mod rapid, nu au putut pune în executare planurile lor și au fost nevoiți să se ascundă prin păduri, unde au fost prinși.

Poliția Capitalei a arestat pe Vasile Mailat, fost primar al sectorului de Albastru

București, 15. — Prefectura Poliției Capitalei comunică: În urma investigațiilor făcute de organele prefecturii, au reușit să aresteze un important cap de rebeliune: Vasile Mailat, fost ajutor de primar la sectorul IV Albastru din Capitală. El a fost găsit ascuns în locuința avocatului Ion Seracin din serviciul Uzinelor Malaxa. Acesta se face culpabil de tănuire prin aceea că a găzduit un in-

fractor cu bună știință, făcându-se astfel posibil de călcarea dispozițiunilor art. 15 alineatul d) din legea pentru reprimarea faptelor ce pun în primejdie interesele statului, apărută în Monitorul Oficial Nr. 31 din 6 Februarie 1941. Potrivit dispozițiunilor acestui articol, avocatul Seracin Ion, pentru culpa de tănuire, va suferi pedeapsa de 3—10 ani temniță grea.